

Skupščinski seji ob rob

Zadnji teden septembra so na ločenih sejah zasedali zbori občinske skupščine. Osrednja pozornost delegatov naj bi veljala gospodarjenju v občini, torej polletnemu poročilu o poslovanju kamniškega gospodarstva in informaciji o poslovanju do konca avgusta. Zlasti to velja za zbor združenega dela.

Toda kljub rezultatom, ki so skrb zbujajoči, razprave v zboru združenega dela – če izvajamo uvodna poročila in stališča sindikata, ki jih je na seji zbora združenega dela posredoval predsednik občinskega sindikalnega sveta – ni bilo. Delegati so le potrdili informacijo in hkrati izvršnemu svetu naložili, naj izdela konkretne ukrepe za usmeritev gospodarskih gibanj v skladu z resolucijskimi predvidevanji.

Zato pa so bili delegati živahnjeji ob sprejemanju odloka o določitvi pomožnih objektov, drugih objek-

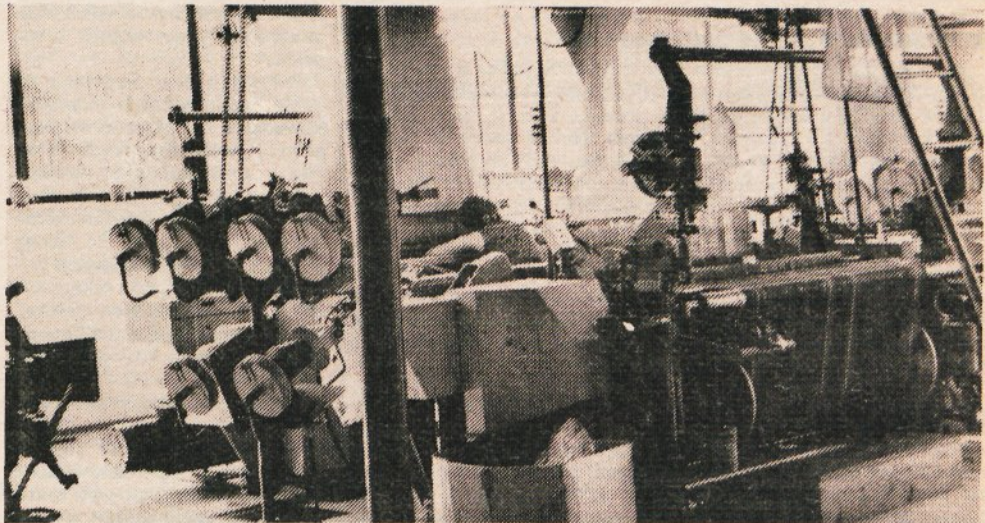
to v in del, ki jih je mogoče izvajati brez urbanističnega potrdila, saj bi, kot je mogoče razbrati iz razprave, med take objekte najraje vključili tudi garaže in prizidke. Še bolj živahno je bilo ob sprejemanju zaidalnega načrta za območje zaidalnega otoka SP-1 Stahovica, ki bi dal zeleno luč Rudniku kaolina in kalcita za širitev in sanacijo odpravevanja v predelavi kalcita v Stahovici. Delegati so izrekli nezaupnico, saj kljub dodatnim predlogom izvršnega sveta, ki med drugim zahtevajo dosledno uresničitev dosedanjih obveznosti med tovarno in krajevno skupnostjo in osebno odgovornost vodilnih delavcev tovarne, odloka niso sprejeli; zanj je glasovalo le šest delegatov, devet jih je bilo proti, 26 pa vzdržanih.

Ob seji se hoče nočes zastavlja vprašanja, kako učinkovit je delegatski sistem v naši občini. Ne samo zato, ker je bilo od 60 delegatov na seji navzočih le 41, deset delegatov pa se niti opravičilo ni. Človek namreč dobi občutek, da delegati hodijo na sejo skupščine z osebnimi ali skupinskimi stališči, predlogi in zahtevami. Ob zelo slabih gospodarskih rezultatih – seveda imamo svetle izjeme, kjer so rezultati celo boljši od načrtovanih – bi pričakovali, da bodo delegati prenesli v skupščino naloge, ki so si jih v posameznih delovnih kolektivih zadali, da bi premostili težave in bolje poslovali. Ne, pač pa nalagajo izvršnemu svetu, naj on pripravi konkretne ukrepe. Kot da je izvršni svet nekakšen čarovnik, da lahko do podrobnosti pozna razmere v vsaki tovarni ali dejavnosti in lahko s čarobno palico postavi stvari na pravo mesto. Še huje: delegati tako hote ali nehoti zahtevajo od samoupravljalcev odtujeno oblast izvršnega sveta.

Tako ravnanje seveda poraja naslednje vprašanje: kaj počno družbenopolitične organizacije. Očitno je, da se je njihovo delo skoncentriralo predvsem na družbenopolitični zbor, njihovega vpliva v delegatskih osnovnih celicah pa ni čuti. Konkretneje: socialistična zveza oziroma njeno občinsko predsedstvo je prav tako naložilo izvršnemu svetu, naj bo konkretnější v oceni gospodarjenja in v ukrepih za boljše po-

slovanje. Vse lepo in prav, če bi socialistična zveza, oziroma njeni frontni deli – zveza komunistov, sindikat, mladina, borčevska organizacija in drugi – to pobudo prenesli tudi v temeljna samoupravna okolja in tu spodbudili vse strokovno in delegatsko delo, ki bo pomaknilo voz iz kolesnic. Da bi ocenili, kaj je narobe in povedali, kaj bodo storili, da bodo gospodarski rezultati boljši. Šele na osnovi takega dela je lahko izvršni svet »čarovnik«, ki bo strnil vse dobre pobude v strokovne predloge, da jih bo sprejela skupščina. Izvajal pa jih seveda ne bo izvršni svet, ampak vsak zaposleni. Le tako lahko pričakujemo boljše gospodarske rezultate, le tako bomo lahko uresničili stabilizacijske načrte.

JANA TAŠKAR

V Svilanitu kljub težavam pri oskrbi s surovinami in repromaterialom uspešno uresničujejo izvozne načrte

Problematika planiranja v kmetijstvu

V izdelavi in pred sprejemom v občinski skupščini je prostorski del družbenega plana občine. Kako je s planiranjem v kmetijstvu? Prispevek o tem nam je pripravila kmetijska inšpektorica kamniške občine Ivanka NOVAK, dip. ing. agronomije.

Zakonski predpisi s področja družbenega planiranja nalagajo vsem nosilcem planiranja v občini večje obveznosti in pravice vključevanja v družbeni plan občine, v prostorskem delu pa tudi enakopravno razpolaganje s prostorom, pri čemer morajo biti usklajeni vsi interesi uporabnikov. Zakon o kmetijskih zemljiščih razvršča vsa kmetijska zemljišča v dve območji, od katerih morajo biti zemljišča prvega območja trajno namenjena za kmetijsko proizvodnjo in so tudi najbolj varovana pred spremembo namembnosti. Namembnost teh kmetijskih zemljišč se lahko spremeni samo po postopku, ki velja za spremembo občinskega prostorskega plana, upoštevajoč lastnosti zemljišč, te določa kategorizacija zemljišč, ki jo mora občina izdelati ob pripravi prostorskega dela družbenega plana po navodilu o strokovnih merilih za določitev zemljišč v kategorije (Ur. l. SRS št. 45/82). Kategorizacija zemljišč je strokovna opredelitev kvalitete zemljišč, ki jo mora zagotoviti Kmetijsko zemljiška skupnost ter jo sprejeti na svoji skupščini. Kot temelj za proizvodnjo hrane v občini se v kmetijskem delu prostorskega dela družbenega plana občine opredelijo zemljišča prve in druge kategorije po prej navedenem navodilu. Pa tudi zemljišča, za katera je v splošno družbenem interesu pomembno, da se jim ne spremeni namembnost kot na primer planinski pašniki, zaščitene kmetije itd. Razvrstitev kmetijskih zemljišč v prvo območje po družbenem planu občine ima tudi premoženjsko pravne posledice. Ne morejo jih pridobivati niti imeti v lasti občani, ki niso kmetje po zakonu o kmetijskih zemljiščih, na njih pa je tudi obvezna intenzivna obdelava.

Družbeni plan občine določa tudi kmetijsko proizvodnjo, ki jo ustvarimo na razpoložljivih kmetijskih zemljiščih. V republiki Sloveniji moramo do leta 1985 zagotoviti takšno povečanje proizvodnje hrane, da bomo pokrili 83% bilančnih potreb po hrani. Tega se moramo zavedati tudi v občini in temu ustrezno prilagajevati kmetijsko proizvodnjo. Predvsem nam bi moralo biti vnaprej znano, koliko lahko na razpoložljivih kmetijskih površinah pridelamo, pri povečevanju planov pa tudi vedeti, katera zemljišča bomo intenzivirali ali na novo pridobili za kmetijsko proizvodnjo. Strokovne osnove in elemente, to je pogoje, ki so osnova določene kmetijske proizvodnje, morajo pripraviti kmetijske organizacije in organizacije združenih kmetov ter drugi nosilci planiranja, ki so tesno povezani s kmetijsko proizvodnjo ter jih preko Kmetijske zemljiške skupnosti, katere člani so, posredovati občini.

Z ozirom na to, da je v naši občini kar 89,3% kmetijskih obdelovalnih zemljišč v zasebni lasti kmetov in drugih občanov, bi se morala pri planiranju tega prostora aktivno vključiti Emona Kmetijska kooperacija Domžale in krajevne skupnosti. Pri tem je pomembno zlasti to, da se tudi zemljišča v lasti nekmetov, ki se ne izkoriščajo intenzivno, vključijo v pridelovanje krme in v občinski setveni plan. Sedanje gospodarske razmere in s tem v zvezi sprejemanje in izvajanje ukrepov tekoče ekonomske politike, postavljajo kmetijstvu v vseh občinah zelo zahtevne naloge, za katere pa moramo točno vedeti ali smo jih ob razpoložljivih zemljiščih sploh sposobni realizirati. V takšnih situacijah bi morali kmetijski proizvajalci strokovno analizirati svoje zmogljivosti in pogoje za realizacijo planskih nalog, kamor spada predvsem prostor z oziroma na dosežanje proizvodne usmeritve. Planiranje v kmetijstvu, posebno v organizaciji kooperantov, mora temeljiti na dolgoročnem združevanju dela in sredstev kmetov in trajnem proizvodnem sodelovanju posameznih kmetov in proizvodnih skupnosti. Razen tega se morajo ti tesno povezovati s strojniki z dolgoročnimi pogodbenimi in sporazumi o naročeni tržni proizvodnji, ki bodo zagotavljale trajen plasman kmetijskih pridelkov. Res je, da marsikdaj cenne reprodukcijskega materiala in prodajne cene kmetijskih proizvodov niso dovolj stimulativne za kmetijske proizvajalce, vendar se more z urejeno tržno proizvodnjo, boljšo organizacijo dela, boljšim izkoriščanjem kmetijskih zemljišč ter raznimi intervencijami v kmetijstvu, ekonomski učinek kmetijske proizvodnje bistveno izboljšati, saj se za te namene zbirajo znatna sredstva iz prispevkov delovnih ljudi in občanov tako na občinski kot republiški ravni. Na splošno pa se moramo vsi zavedati, da je osnova za proizvodnjo hrane rodovitna zemlja, ki jo moramo bolje izkoriščati, izboljševati, predvsem pa očuvati pred spremembo namembnosti. To pa nam lahko zagotavlja, poleg drugega seveda, tudi ustrezno planiranje kmetijskega prostora in njegova ureditev.

Varljivi mir pred velikim požarom?

Nekoliko neopazno se je iraško-iranska vojna prevesila v četrto leto. Čeprav je videti, kot da ta spopad nima več pravega pomena za svetovno dogajanje, je gotovo res, da je težko reči, kakšno težo ima omenjena vojna v razmerju svetovnih političnih sil. Toda nekateri zadnji dogodki dajo slutiti, da je navidezno zatišje verjetno samo varljiva mirnost, ki se utegne kaj hitro razplamteti v požar svetovnega pomena.

Nekje po drugem letu se je vojna, ki je tako rekoč menjavala zmagovalce in poražence, spremenila v nekakšno pozicijsko vojskovanje. Iranske ofenzive, s katerimi so skušali ti ustvariti odločilno prednost, so bile bolj ali manj že na začetku obsojene na neuspeh. Iranci pa tudi niso pokazali nobene izrazite želje po vojaški spremembi tega položaja. Če smo še sedaj priče takšnemu položaju, je to verjetno predvsem zaradi tega, ker notranje razmere v eni in drugi državi vsaj za sedaj ne dovoljujejo velikih sprememb. Irak se je znašel v dokaj neprijetnem ekonomskem položaju, ki je nastal zaradi popolnega izčrpanja vseh denarnih rezerv, Iran pa tudi predstavlja državo, kjer skušajo ustvariti vtis o »kontinuiteti revolucije« in jim zato včasih

zmanjkuje volje, znanja, opreme in denarja za kakšen resnejši vojaški poseg.

Sedaj pa vse kaže, da si bo Irak pridobil nekaj vojaške prednosti, še posebej, če jim bodo Francozi dobavili bombnike, s katerimi bi lahko bombardirali naftne naprave na jugu Irana. Ta ob grožnjah ne stoji križem rok, pač pa grozi, da bo v primeru napada na naftne naprave onemogočil transport nafte iz Perzijskega zaliva skozi Hormuško ožino. Če bi do tega prišlo, potem je težko reči, kaj bi se potem zgodilo. Jasno pa je, da svet vsaj za sedaj še ne more brez nafte in tudi še nekaj časa ne bo mogel. Zato se zdi nekoliko neverjetno, da bi se Francija s prodajo svojega orožja spustila v takšno pustolovščino. Še bolj neverjetno je, da bi obe velesili stali ob strani in stvari prepustili toku dogodkov.

Kljub temu pa je ob vseh izkušnjah z Iranom in Irakom težko napovedovati, kaj bi se zgodilo, če bi... Nafta predstavlja sod smodnika in zaradi strateške pomembnosti obeh držav je težko pričakovati hitre spremembe. Če pa bo do njih prišlo, bodo bolj po volji drugih in manj po željah obeh držav.

J. KOVAČIČ

Šola namesto dijaškega doma

»Objekt, ki ga odpiramo danes, je izrednega pomena za Kamnik,« je med drugim dejal Ivan Justinek, predsednik občinske skupščine na otvoritvi Osnovne šole 27. julija ob dnevu pionirjev. Šola je zaživila v prostorih nekdanjega dijaškega doma, za obnovo prostorov pa sta bili porabljeni 2 stari milijardi sredstev.

V šestih oddelkih osemletke in v dveh razredih delovnega usposabljanja bo našlo svoje mesto prek petdeset otrok, večina jih je iz kamniške občine, ki so se prej dolga leta vozili na šolanje in

usposabljanje v osnovno šolo na Homcu. In kako bo potekal pouk? Tako kot v vsaki drugi osnovni celodnevni šoli, seveda pa je nekaj razlik – pouk je bolj prilagojen posameznikovim zmoglostim. Poleg tega je velik poudarek na ročnih spretnostih, zato bodo prav gotovo koristne delavnice (šiviljska, za obdelovanje kovin in lesa in kuhinja). Med šolskim letom bodo učenci sedmega in osmega razreda obiskovali delovno prakso v delovnih organizacijah, da bi se spoznali s proizvodnjo, kar je zelo

koristno, saj je za te učence večina smeri v usmerjenem izobraževanju zaprti. V delovnem usposabljanju sodelujejo otroci, ki ne obiskujejo rednega osemletnega šolanja. »Tu naučimo otroke na prvi stopnji osnovnih življenjskih navad, kasneje pa jih skušamo usposobiti za delo pod posebnimi pogoji,« je dejala Bojana Zadel, specializirani pedagog, ki ima na tem področju že dolgoletne izkušnje. »Če so sposobni za delo in za življenje v kolektivu, potem jih vključimo v posebne delavnice – taka je na primer v Mengšu – kjer opravljajo štiri ure dnevno lažja opravila.«

V okviru osnovne šole je tudi internat, kjer prebivajo učenci, ki s svojim domom nimajo dobrih prometnih zvez; trenutno jih je trinajst.

Za otroke skrbi prek deset učiteljev ter še vrsta varuš. V novih, lepo urejenih prostorih, ki jim bodo omogočali lažje delo, bo prav gotovo mnogo otrok pridobilo znanje, ki jim bo pomagalo, da se bodo lahko vključili v družbo kot enakopravni člani, zato je naložba v obnovo starega dijaškega doma na vsak način vredna svojega denarja.

M. R.

Taborniki v vaji »Golovec 83«

Kamniški taborniki smo za primer naravnih in drugih elementarnih nesreč posebej izurjeni. »TABORNIKI V SLO« je naše geslo, za uresničevanje in izvajanje tega gesla pa imamo desetčlansko ekipo, ki v primeru nesreče lahko nudi stredo nad glavo šestdesetim ljudem. S prenosno kuhinjo jim pripravljajo hrano, postavi šotor za jedilnico in najosnovnejše sanitarije.

V soboto, 24. smo na akciji NNNP – GOLOVEC 83 pokazali, kaj znamo in zmremo. Tako, ko smo izvedeli, da je Ljubljano prizadel potresni sunek, smo s pomočjo občinskega štaba za civilno zaščito organizirali hitro akcijo za pomoč ponesrečencem.

Samo dve uri je minilo od trenutka, ko smo

zapustili Kamnik in v Ljubljani v športnem parku Kodeljevo že postavili 30 šotorov z ležišči, kuhinjo, jedilnico in sanitariji.

Tabor je bil pripravljen za sprejem prvih ranjencev in preživelih v potresu. Vsa akcija GOLOVEC 83 se je odvijala hitro in načrtno. Ni mogoče popisati vseh dejanj, ki so jih tega dne opravili ljudje. Predvsem pa ni niti za hipec zatajila misel in dejanje človek – človeku...

Občani Ljubljane kot tudi udeleženci iz drugih občin Slovenije so vso akcijo vzeli resno in zavzeto. Zakaj pa ne? To soboto smo delali vse samo na predpostavki, da nas je prizadel potres. Nič pa se ne ve, kaj nas čaka jutri...

SAŠ DOLINŠEK

OD VSEPOVSOD

● Največ pritožb prihaja iz neposredne proizvodnje

BEOGRAD – Zaradi različnih zlorab in deformacij pravic se je na svet Zveze sindikatov Jugoslavije v letošnjih devetih mesecih obrnilo 1029 delavcev. Največ pritožb je s področja delovnih razmerij, delitve stanovanj in izplačevanja osebnih dohodkov. Precej pritožb je na naslov sveta prišlo tudi po sprejetju dopolnil in sprememb republikanskih zakonov o delovnih razmerjih, saj so ostrejši disciplinski ukrepi pripeljali do pogostejšega odpuščanja delavcev. Vsekakor je pomembno in skrb zbujajoče to, da se najpogosteje pritožujejo delavci iz neposredne proizvodnje in iz tistih DO, kjer so uvedli prisilno upravo.

● V Sloveniji največ nadurnega dela

BEOGRAD – Čeprav je bilo dogovorjeno, naj bi se število nadur zmanjšalo na najmanjšo možno mero, pa podatki zveznega zavoda za statistiko kažejo nekoliko drugačno podobo. Tako je julija nadurno delo opravljalo 7,5 odstotka zaposlenih. Največ nadur so naredili zaposleni v prometu in zvezah 12,7 odstotka, pa v obrtniških dejavnostih, zdravstvu in socialnem varstvu, gradbeništvu itd. Najmanj nadur so v tem času opravili v gozdarstvu in družbenopolitičnih organizacijah. Zaposleni v gospodarstvu so v juniju zaslužili z nadurnim delom povprečno 2293 dinarjev, v negospodarstvu pa 3420 dinarjev. Največ so z nadurami zaslužili v zdravstvu in socialnem varstvu ter v družbenopolitičnih skupnostih in organizacijah, 3339 dinarjev. Za Slovenijo je pomembno to, da je bilo prav pri nas po tej statistiki največ nadur (17,17 odstotka), najmanj pa v Makedoniji in BiH.

● Veliko vezanih hranilnih vlog

BEOGRAD – Do sredine septembra so imeli Jugoslovani na hranilnih knjižicah skoraj 1005 milijard dinarjev. Od tega je nekaj več kot 276 milijard dinarjev ali 27,5 odstotka, medtem ko je vse drugo v devizah. Dinarske vloge so se v primerjavi s 31. decembrom 1982 povečale za 11,7 odstotka, devizne pa za 50,42 odstotka. Precej več je vezanih hranilnih vlog, verjetno zaradi ugodnih obresti, medtem ko je pri deviznih vlogah vezanih več kot polovica.

● Nizki osebni dohodki 20 tisoč delavcev

LJUBLJANA – V Sloveniji je marca devet odstotkov delavcev prejelo osebni dohodek do 10 tisoč dinarjev, 52 odstotkov pa osebni dohodek med 10 in 16 tisoč dinarji. Od marca do septembra so se povečali nominalni osebni dohodki tako, da bo septembra prejelo osebnih dohodkov do 10 tisoč dinarjev verjetno le še 3,2 odstotka zaposlenih ali približno 20 tisoč delavcev. Marca letos je bil povprečni osebni dohodek nekaj več kot 15 tisoč dinarjev.

● Bo dobra posezona izboljšala rezultate?

BEOGRAD – Po podatkih Narodne banke Jugoslavije smo od začetka januarja do konca avgusta s turizmom zaslužili 634,1 milijona dolarjev ali za 37 odstotkov več kot v istem obdobju lani. V najmočnejšem turističnem mesecu avgustu so turisti »zapravili« 220,3 milijona dolarjev. Po ocenah turističnih delavcev naj bi precej denarja dobili tudi v posezoni, saj je v Jugoslaviji sedaj še približno 200 tisoč tujih turistov.

Domačemu znanju prednost

Minili so časi, ko je bilo domače znanje predrago, morda zaradi kakšne napake proglase za neuporabno, najraje pa ignorirano, ko dosežki naših strokovnjakov niso držali v tekmi z navidezno poceni kupljenimi zlikanimi tujimi licencami, kar sedaj drago in z velikimi obrestmi plačujemo.

To bi lahko zapisali na rob več kot dveurni razpravi, ki jo je organiziral svet za znanost pri občinski konferenci SZDL v zvezi s problematiko raziskovalno-razvojne dejavnosti v občini. Okrog mize so se udeležili predstavniki delovnih organizacij (tu smo pogrešali večjo udeležbo), občinske raziskovalne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij, ki so kritično analizirali in ocenili stanje na področju inovacij, delovanje razvojno-raziskovalnih oddelkov v delovnih organizacijah in delovanje občinske raziskovalne skupnosti ter navedli precej konkretnih predlogov za izboljšanje. Ker menimo, da je treba z rezultati seznaniti širši krog občanov, navajamo v nadaljevanju kratek povzetek mnenj, ugotovitev, stališč in zaključkov:

– Za pridobitev patenta je potrebno skrajšati postopek na zakonsko določen rok. Razgrnitev mora biti v 18 mesecih po prijavi. Dan je bil primer, da je to trajalo 8 let(!). Ob takšni vehemenci patentne službe je nemogoče družbeno koristno uporabljati patentno pravo. Upadanje števila tujih patentnih prijav pri nas kaže na to, da razviti svet ni več zainteresiran za sodelovanje in da ne računa na pravo konkurenco. Če je sedaj število domačih patentnih prijav nekoliko večje, je to lahko tudi na račun oprostitve davka na avtorsko delo, ki pa ni takoj preverjeno, ampak veliko kasneje, ko vsebina patenta ni več pomembna.

Glede števila inovacij v občini se stanje izboljšuje. Potrebno je še v osnovi poenotiti pravilnike za nagrajevanje inovatorjev. V ta namen še teče akcija občinskega

sindikalnega sveta in njegovega odbora za inovacije.

Vodstva delovnih organizacij ne smejo prepuštili inovacijske dejavnosti toku dogodkov. Posvetiti bi ji morala posebno pozornost, zlasti glede vodenja, koordiniranja, animiranja in evidence inovativnega dela.

– Društvo inovatorjev in avtorjev tehničnih izboljšav nastopa kot izvajalec v občinski raziskovalni skupnosti in ima tako bolj urejeno financiranje. Strokovno vodene in vsebinsko bogate letne ekskurzije prav gotovo motivirajo člane in prispevajo k novim idejam. Organiziranje sekcij po delovnih organizacijah, ki je v teku, ob še okrepilo dejavnost društva.

– V neposredni menjava imajo delovne organizacije slabe izkušnje z nekaterimi raziskovalnimi organizacijami, ki preveč iščejo materialne koristi in niso pripravljene za povezovanje oz. jih ne zanimajo interesi delovne organizacije. Tu je potrebno identificirati posamezne pojave in jih reševati v okviru delegatskega sistema v posebnih raziskovalnih skupnostih in preko družbenopolitičnih organizacij.

– V delovnih organizacijah delavci razvojno-raziskovalnih oddelkov nimajo ustreznega položaja in statusa pri izvajanju skupnih nalog z raziskovalnimi organizacijami v primerjavi z nosilci in izvajalci raziskovalnih organizacij.

– Kljub napredku v zadnjem času je še vedno premajhen posluš in slaba klima za razvojno-raziskovalno delo v delovnih organizacijah in širši družbeni skupnosti. Nesprejemljivo je tudi dejstvo, da stalno pada delež vlaganj za to dejavnost. Nujna je stalna akcija za prikaz in razlago pomena razvoja dela v družbi in za družbo. Delovne organizacije bi morale imeti večje zaupanje v svoj raziskovalni potencial.

– Razvojno-raziskovalna dejavnost ne more in ne sme biti tretirana kot neproizvodna de-

● S seje samoupravne stanovanjske skupnosti

»Ne« za posebno sodišče združenega dela za področje stanovanjskega gospodarstva

»V Kamniku ne vidimo potrebe za ustanavljanje sodišča združenega dela za področje stanovanjskega gospodarstva« so bili odločni delegati na zadnji seji zbora uporabnikov skupščine samoupravne stanovanjske skupnosti.

Z mnenji, ki so se kresala na Zvezi stanovanjskih skupnosti Slovenije o (ne)potrebnosti ustanovitve tovrstnega sodišča, ki bi bilo v Ljubljani in bi reševalo stanovanjsko problematiko za vso Slovenijo, je delegate zbora seznanil Alojz Korat. Pri tem je poudaril, da je posploševanje potreb po ustanavljanju takega sodišča povsem napačen pristop, saj razmere kažejo, da imamo okolja, kjer se je nakopičilo precej težav in nerešenih zadev, medtem ko so drugod strokovne službe ustrezno delale in ni bilo večjih zastojev in napak. Tako za Kamnik velja, da redno sodišče ne beleži visokega pripada zadev s področja stanovanjske problematike, nasprotno pa so, npr. ljubljanska sodišča zasuta s tožbami na račun etažnih lastnikov, raste pa tudi število nepravilnih stanarin, najemnin itd.

Ker bi ustanovitev tovrstnega sodišča imela tudi materialne posledice, je razprava potrdila mnenje, da bodo Kamničani vztrajali na svojem stališču. Če bo na Zvezi stanovanjskih skupnosti le dosežen sporazum o ustanovitvi sodišča, kamniška skupnost sporazuma ne bo podpisala.

Na seji zbora uporabnikov so delegati razpravljali tudi o predlogu odbora za gradnjo, planiranje in razvoj družbenoekonomskih odnosov, ki je zboru predložil investicijski program za gradnjo bloka A3K2 v soseski BS 3

Perovo. Program je bil izdean maja letos, s predračunsko vrednostjo 93.550.924,35 din (računano po programiranih investicijskih cenah). Predvideni začetek gradnje je 30. 10. 1983, zaključek pa 11. novembra prihodnje leto. Po investicijskem programu je cena m² stanovanjske površine naslednja:

– programirana investicijska cena	35.000,00
– izhodiščna cena	36.063,87
– očiščena polna cena	37.253,27
– programirana končna cena	39.999,54

Za nadzor nad izvajanjem investicijskega programa so na seji zbora uporabnikov imenovali tričlansko komisijo, imenovan pa je bil tudi odbor za preverjanje strukture cen v stanovanjski gradnji v katerega je vključen tudi predstavnik pričakovalec.

Po dolgem času so na stanovanjskih blokih v Klavčičevi ulici opravili »celotno sanacijo ter-

moizolacije« – kot je zapisano v gradivu; oziroma izvedli toplotno izolacijo preko vseh pohodnih podstrešij in stropov nad mansardnimi stanovanji, zato so delegati zbora uporabnikov izvajalca del SGP »Graditelj« potrdili predračun za izvedena dela. Hkrati so zahtevali, da se je treba z istim izvajalcem čimprej dogovoriti za izvedbo enakih del tudi na blokih na Kranjski in Tunjski cesti. V kolikor z izvajalcem ne bi bil dosežen ustrezen dogovor, bo stanovanjska skupnost po zakoniti poti ustrezno ukrepala.

Ena izmed ustanoviteljic skupnosti socialnega varstva je tudi stanovanjska skupnost, tako sta bila v soglasje delegatom zbora uporabnikov stanovanjske skupnosti predložena dva osnutka in dva predloga samoupravnih sporazumov s tega področja in sicer: osnutek samoupravnega sporazuma o postopku uveljavljanja socialno varstvenih pomoči in osnutek samoupravnega sporazuma o osnovah in merilih za

socialno vrstvene pomoči in za prispevke zavezancev k socialno-varstvenim storitvam, ter predlog samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za dejavnost socialnega varstva in predlog samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za uvedbo enotne skupne evidence prejemnikov socialnovrstvene pomoči za letošnje leto. Delegati so soglašali z obema osnutkoma, ki gresta v javno razpravo in pristopili k obema predlogoma.

Ob koncu seje so pretresli še pritožbe na razdelitev posojil iz sredstev vzajemnosti in revitalizacije in soglašali z odločitvami obeh odborov samoupravne stanovanjske skupnosti, ki sta predhodno odločala o pritožbah.

Pritrdilen odgovor na delegatsko vprašanje je dobila tudi KS Tuhinji, ki je želela izvedeti, ali bo stanovanjska skupnost prispevala sredstva za obnovitev dotrajane strešne kritine na Kulturnem domu v Lazah v Tuhinju.

M. C.

Izvršni svet o dveh sanacijskih programih

Položaj v številnih kamniških delovnih organizacijah ni ravno rožnat – precej jih posluje na meji rentabilnosti, nekaj pa je tudi takih, ki se jim v bilancah kažejo rdeče številke. Med slednjimi sta tudi Stolov TOZD Tovarna ploskovnega pohištva in Komunalno podjetje Kamnik, ki sta na zadnji seji občinskega izvršnega sveta, udeležili so se je

tudi člani medobčinske gospodarske zbornice, predstavila svoj kratkoročni sanacijski načrt.

V Stolovem tozdu Tovarna ploskovnega pohištva se bo izgubila do konca leta predvidoma povečala na 37 milijonov dinarjev, krivcev za težko situacijo pa je več – preusmeritev iz pisarniške na stanovanjsko opremo, naraščajoči stroški za energijo, zahtevni izvozni partnerji, nizki osebni dohodki in s tem povezano odhajanje najboljših delavcev. Zaradi nizkega dohodka v izvozu nameravajo posvetiti večjo pozornost proizvodnji na domači trg, treba pa bo tudi spremeniti proizvodni program ter povečati produktivnost in delovne norme, ki niso bile korigirane že vrsto let. Da bi zajezili odhajanje delavcev, bodo povečali osebne dohodke za nekaj odstotkov več, kot to predpisuje družbeni dogovor. Ta ukrep, ki ga je odobril izvršni svet, je prav gotovo nujen, saj je povprečni osebni dohodek v tem kolektivu za 3 do 4 tisoč dinarjev manjši od občinskega povprečja.

Komunalno podjetje Kamnik ima 3,5 milijona dinarjev izgube,

ki pa jo nameravajo pokriti do konca leta iz lastnih rezerv. Motnje v poslovanju je povzročil med drugim tudi novi zakon, ki jim je prepovedal ukvarjanje z gradbenimi deli, prav od tod pa je to podjetje prej črpalo večino svojega dohodka. Drugi pomemben vzrok je prevzem športnih objektov in žičniških naprav na Veliki planini. Predvsem slednje so zahtevale precejšnja vlaganja, saj verjetno tudi največji pesimist ne bi pričakoval, da so npr. prave tako zamargirane in da jih večina obratuje brez uporabnega dovoljenja. Da bi jih usposobili, so bila seveda potrebna velika sredstva, ki pa se bodo ob predvideni izkoriščenosti žičniškega sistema kmalu povrnila, Komunalno podjetje pa naj bi se rešilo težav.

Izvršni svet je sprejel oba načrta s pripombo, da bo potrebno nad njunim izvajanjem stalno bedeti, Komunalnemu podjetju pa je, kljub težavam, s katerimi se srečuje sedaj, izrekel pohvalo za vse napore, ki bodo omogočili na Veliki planini normalen začetek zimske turistične sezone.

M. REBA

● S seje Predsedstva OK SZDL

Veliko zapisanega, a malo uresničenega

Osrednja pozornost članov predsedstva OK SZDL je bila namenjena uresničevanju kadrovske politike v občini. Razprava je stekla ob poročilu o uresničevanju družbenega dogovora o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini.

Nesporno je dejstvo, da je področje kadrovske politike eno od najpomembnejših, pa tudi najkompleksnejših in najzahtevnejših področij, ki pa mu še nameravamo mnogo premalo pozornosti. Največkrat se zadovoljujemo zgolj s formalnimi pristopi k razreševanju vprašanj s tega področja ali pa se omejimo samo na del nalog. Vrsto let ugotavljamo isto pomanjkljivost in napake, sprejemamo iste ali enake sklepe o tem, kaj je treba storiti, vse pa ostaja zgolj na papirju. Ob posameznih kadrovskih spremembah iščemo rešitve, ki največkrat niso najboljše in najustreznejše. Splošno pa je znano, da stvari ne premikajo in ne razrešujejo akti, sporazumi in sklepi, temveč lju-

dje. Tudi v programih razvoja je zajeto načrtovanje potreb po kadrih, vendar se na ta del programa največkrat gleda kot na formalizem in se običajno ne stori dosti za njegovo izvršitev. Povsem ločeno od teh problemov pa oblikujemo politiko štipendiranja, namesto da bi bilo to dvoje čvrsto povezano.

Zato je predsedstvo menilo, da bi ob oblikovanju dolgoročnih in stabilizacijskih programov mora-

li posvetiti ustrezno pozornost tudi oblikovanju usmeritev za dolgoročno kadrovsko politiko.

Predsedstvo je ocenilo tudi potek priprav na volitve v krajevnih organizacijah SZDL. Medtem ko ponekod stvari dobro potekajo, pa nekatere krajevne organizacije SZDL še niso začele z resnimi pripravami, zato je predsedstvo sprejelo tudi ustrezne sklepe, da se bodo aktivnosti pospešile.

J. Z.

GLASBENA ŠOLA KAMNIK

razpisuje dela in naloge

računovodje

za nedoločen čas s polnim delovnim časom

Pogoji:

– višja ali srednja izobrazba ekonomske smeri

– najmanj 5 let delovnih izkušenj na podobnem delovnem mestu

Rok za prijavo je 15 dni po objavi razpisa.

S pametjo in dobro voljo gre naprej

Kmet Marko Zadrgal je že 20 let delaven v svoji krajevni skupnosti. V tem mandatnem obdobju je zlasti tvoren pri pospeševanju in razvoju kmetijstva. Kot predsednik enote Kmetijska kooperacija Komenda zelo uspešno pomaga s svojimi izkušnjami in predlogi. Pravilno delo in usmeritev pa se kaže tudi na njegovih kmetijih, ki je po urejenosti vzor in ponos vsej krajevni skupnosti. Njegova kmetija je

vedno na široko odprta obiskovalcem, domačim in tujim delegacijam, ki so navdušeni nad tolikšno urejenostjo in sodobnim kmetovanjem. Marko Zadrgal je prizadeven tudi v družbenopolitičnem življenju in krajevni skupnosti, zato je letos prejel bronasti znak OF.

Zadrgalovo kmetijo si je zares vredno in pravi užitek ogledati. Že na prestranem dvorišču lahko vsak obiskovalec zazna gospo-

darjevo tankočutnost za čistočo, urejenost in lepoto. Skrbno negovane zelenice, cvetlične gredice in peščene poti med mogočnimi, belo popleskanima gospodarskima poslopjema in lično obnovljeno staro kmečko hišo, dajejo občutek, da stojiš sredi parka, ne pa kmečkega dvorišča. Tudi v hlevu je vse na svojem mestu in prostor je izkoriščen do zadnjega kotička. Čistoča je tudi tu poglavitna za gospodarja in gospodinjino.

»Obe novi poslopji smo vselili pred osmimi leti. Prej sem se ukvarjal bolj s kombiniranim kmetovanjem, potem sem se preusmeril na živinorejo. Trenutno imamo 36 glav živine. Dvanaest mlekarič imamo in oddamo povprečno okrog 100 litrov mleka na dan. Ostalo so teleta in pitanci, za zakol jih oddamo okrog 10 na leto. Vsa živina je simentalske pasme, ki se mi zdi najprimernejša tako za mleko, kot za meso in jo tudi sami doma vrzemo,« je povedal Marko Zadrgal, prijazen in nasmehljivi mož, ki zaradi skromnosti ni bil nič kaj navdušen nad razgovorom za časopis.

Pri Zadrgalovih ni bojznosti, da bi kmetija propadla ali prišla v tuje roke, saj je srednji sin Matija z veseljem in uspešno končal

kmetijsko poklicno šolo in sedaj pridno stopa po očetovih stopnjah. Samo vojsko mora še odslužiti in potem bodo v troje lažje in uspešneje vodili kmetijo.

● — Koliko imate obdelovalne zemlje in kako jo izkoriščate? »Od skupaj 13 je 8 hektarov obdelovalne zemlje. Največ je travnikov, vsako leto za kmetijski inštitut pridelam tudi hektar semenskega krompirja, ki zelo dobro uspeva. Lahko rečem, da obdelan vsako ped zemlje. V odboru za melioracijo si prizadevam, da bi imeli naši kmetje še več obdelovalnih površin.«

● — Kako zmorate vsa dala na kmetiji in še v krajevni skupnosti? »Naš delovnik res ne traja samo osem ur, če hočeš nekaj ustvariti in zaslužiti. Čeprav delam v krajevni skupnosti, vedno pazim, da delo na kmetiji zaradi tega niti najmanj ne trpi. S pametjo in dobro voljo se da uskladiti.«

● — Vaša najbližja sosedstva tudi kmeta. Kako sodelujete? »Imamo zares prave sosedске odnose in drug drugemu smo vedno pripravljeni pomagati, bodisi pri zidarskih delih ali v kakršnikoli stiski. Imamo tudi skupno strojno linijo za silažo.«

Prejeli smo

Še o »kamničanu«

Ko ste v vašem glasilu z dne 9. februarja 1982 objavili prispevek »Ali se spleča, kamničanu« voziti, sem se vam oglasil z zapisom »Ali se, kamničanu« res spleča voziti, ki ste ga objavili dne 1. marca 1982.

Precej tega, na kar sem tedaj opozarjal, se je medtem že uresničilo, precej pa je ostalo tudi še za razmišljanje o morebitni uresničitvi.

V letošnji 15. številki z dne 12. t. m. ste objavili poročilce »Kamničan bi lahko nudil nekaj več«, s katerim se v celoti strinjam. Dodal bi pa vsaj še tole:

1. Z natančneje urejenim voznim redom (in če bi ga seveda pri vožnji tudi natančno upoštevali) bi se nasproti vozeča vlaka morala v Domžalah srečati hkrati in — mimo običjanega postanka na postaji — ne bi bilo potrebno nobeno nadaljnje čakanje. Že s tem in z natančnim upoštevanjem voznega reda bi prihranili na razdalji od Kamnika do Ljubljane najmanj 10 minut. Tako bi »kamničan« s samo nekoliko povečano hitrostjo na odprti progi lahko prevozil to razdaljo v pol ure.

2. Nerazumljivo je, da so na

novih postajah (npr. Bakovnik, Šmarca) lahko uredili ustrezno dvignjeno postajno ploščad (peron), na postaji Kamnik—mesto pa to (še) ni bilo mogoče. Grobo nasipen gramoz, ki se vsipa tudi po tirnicah, ni rešitev. Prav to marsikoga starejših, zlasti ženske, močno ovira, da se izogibajo vožnji z vlakom.

3. Kamničan ne vozi ob sobotah, nedeljah in praznikih. Res je, da to niso delovni dnevi, ko je zaradi dela v delovnih organizacijah in šolah potreben gost promet. Vendar dela marsikdo tudi v teh »nedelovnih« dneh, marsikdo pa gre v teh dneh po domačih opravkih, na obisk ali na izlet. Zato bi bilo priporočljivo, da bi »kamničan« vozil (menda lahko z enim samim vozom) tudi v teh dneh, in sicer vsaj trikrat dnevno — zjutraj, popoldne in zvečer. Vsekakor bi tudi to pomagalo oživljati turizem v kamniškem kotu, česar ne bi smeli pozabljati.

Menim, da bi bilo primerno k trem točkam iz vašega zadnjega poročila o »kamničanu« dodati še navedene tri točke.

inž. BOJAN KRAUT
Ljubljana

Kako živijo upokojenci

Hočem vam predstaviti upokojenca Jožeta VRHOVNIKA in njegovo ženo Tončko iz Križa pri Komendi.

Jože VRHOVNIK, star 59 let, je invalidski upokojenec, udeleženec NOB od leta 1943. Rojen je bil v Šentjurski gori pri Cerkljah. Sedaj živi že 32 let na Križu pri Komendi. Izučen je za krojača, vendar svojega poklica zaradi bolezni ne opravlja več. Pravi pa, da zaradi dolgega časa včasih se sede za svoj šivalni stroj, da zašije kaj za svoje domače in da poklica ne pozabi. Zaradi bolezni — invalidnosti gre vsako leto za nekaj tednov v zdravilišče, seveda na predlog zdravniške komisije. Bil je že na Lošinj, v Fjesi, Crikvenici in Portorožu. Pravi, da se dobro počuti, ker se mu je zdravje precej izboljšalo. Tudi v počitniški dom upokojencev v Piran prihaja na 10-dnevni od-

dih. Tudi letos julija sta bila z ženo Tončko na dopustu. Jože pravi, da bo še hodil na oddih na morje v Piran, ker se počuti svobodnega.

Tončka VRHOVNIK, stara 55 let, rojena Sidra pri Cerkljah. Leta 1950 se je poročila z Jožetom. Že dve leti je starostno upokojena in prejema kar dobro pokojnino. Več let je delala pri »Emoni« poljedelstvu-govedoreja Domžale. Pravi, da je zelo srečna, da je upokojena in razbremenjena težkih kmečkih del. Na oddihu v Piranu ji je bilo všeč, ker je bilo vreme ugodno, da se je lahko kopala. Kljub temu, da tehta kar 105 kg gre rada v vodo, čeprav ni plavalca. Pa tudi v planine gre rada z možem. V prostem času doma gospodinjijo, dela na njivi in vrtu, ljubi pa tudi rože. Skratka dela Tončki nikoli ne zmanjka.

Jože NOVAK

Pozornost do bolnih in ostarelih upokojencev

Bolni in ostareli upokojenci uživajo v društvu upokojencev Kamnik vso skrb.

V okviru rednega programa dela društva ima posebno nalogo komisija za socialno delo. Vse upokojence, ki so bolni in ostareli, člani komisije obiskujejo vsaj enkrat letno, če so o boleznih člana pravočasno obveščeni. Člani komisije se bodo do konca leta srečali vsaj še z 90 upokojenci, ki vsi sicer niso potrebni socialne pomoči, so pa potrebni tople besede in pozornosti društva upokojencev. Večji del njih, ki so deležni takega obiska, z zadovoljstvom ugotavljajo, da je društvo upokojencev vselej na njihovi strani in jih ne pozablja tudi v najtežjih prilikah. Obiskanim upokojencem društvo upokojencev daruje skromna darila.

Poleg obiskov na domovih pa društvo upokojencev vsako leto povabi v društvene prostore na razgovor in družabno srečanje upokojence, stare 80 in več let. Ne pozabi tudi na zlatoporočence, ki so še posebej cenjeni gostje in dobrodošli člani. Septem tr so bili na ta družabna srečanja po-

vabljeni upokojenci za leto 1982 in 1983. Lani društvo upokojencev ni moglo povabiti zaradi obnavljanja društvene stavbe. Zanimivo je, da je bil obisk tokrat skromen. Od 79 vabljenih se je srečanja udeležilo le 17 upokojencev. Vzroka za tako pičel obisk društvo ne more ugotoviti, zato želi zvedeti mnenja upokojencev samih. Mogoče si želijo drugačne oblike sodelovanja?

Izvršni odbor je na svoji zadnji seji sklenil, da začasno ne bo več organiziral takih srečanj, saj so stroški organiziranja kar veliki, še posebej zato, ker se srečanja niso udeležili tudi nekateri posamezniki, ki so sicer prijavili svojo udeležbo. Načrtovana sredstva za te namene bo društvo porabilo za obiske na domovih in pomoči potrebnim upokojencem.

V kolikor se bo ponovno pokazal večji interes za taka srečanja, jih bo društvo upokojencev z veseljem organiziralo, sicer pa bo v naslednjem obdobju težišče dela zlasti pri pripravljanju obiskov na domovih.

STANE SIMŠIČ

Uspeh Utoka in Lidije Kočevar

Na mednarodnem sejmu mode v Beogradu je v močni konkurenci proizvajalcev usnjene konfekcije Utok dokazal, da je sposoben spremljati evropsko modo in kvaliteto usnjene konfekcije. Pred leti je Utok le statiral na modnih tekmovanjih, se učil in nabiral izkušnje, da bi v zadnjih letih vseh modnih srečanjih žel uspehe in priznanja za kreacijo in kvaliteto.

Po lanskoletnem uspehu na beograjskem sejmu — STATUA — ZLATA KOŠUTA, je kolektiv še resneje in z obvezno, da hrani renome, začel z realizacijo nove kolekcije. Uspeh ni izostal; žirija akreditiranih novinarjev in modnih strokovnjakov je dodelila veliko priznanje »ZLATI PAV« modni kreatoriki Lidiji Kočevar iz kamniškega Utoka.

»Zlati pav« je priznanje, ki ga podeljujejo dokaj redko in le zaradi velike in izjemne modne kreacije. To izjemno priznanje je bilo dodeljeno za celotno usnjeno kolekcijo, ki jo je Utok razstavil na letošnjem sejmu mode. Pohvalo zaslužijo vsi, ki so sodelovali pri realizaciji te kolekcije, posebno še oddelek modelarne, ki je izredno kvalitetno izdelal modele po zamislih kreatorke Lidije Kočevar.

Ostane nam upanje, da bo ta kolekcija prišla tudi v Utokeve prodajalne, saj bi bila velika škoda, da kolekcija ostane samo razstavna kolekcija.

Ohridski festival spodbudil »Kamniško Bistrico«

Tradicionalni Balkanski festival narodnih pesmi in plesov, na katerem vsako leto nastopajo folklorne skupine s programi pesmi in plesov balkanskih držav — letošnji je potekal od 3. do 8. julija na Ohridu, posvečen pa je bil 40-letnici AVNOJ in 80-letnici ilindenske vstaje — je na predlog in povabilo Odbora za folklorno dejavnost pri Zvezi kulturnih organizacij Slovenije, Združenja folklornih skupin Slovenije in Programskega sveta festivala v svoj program uvrstil tudi nastop folklorne skupine »Kamniška Bistrica«.

Enajst kamniških parov je pred festivalnim občinstvom zaplesalo domala vse ohranjene in poznane plese, povezane v smiselno dovršene spletke. Med posameznimi venčki plesov ali spleti so solisti Slavica Krstič (harmonika), Jelka Potočnik (pevka) in Tomaž Plahutnik (citre) z občuteno predstavitev naših narodnih pesmi, predvsem balad, avtentično prikazali tudi to zvrst slovenske ljudske tvornosti in izročila.

Kamniški folklorni ansambel se je na festivalu imenitno odrezal, saj je med nastopajočimi — to so bile skupine iz vseh jugoslovanskih republik in obeh pokrajin, pa iz Madžarske, Avstrije, Bolgarije, Romunije, Turčije in Grčije, nastopili pa sta tudi skupini iz držav gostij, Belgije in Nizozemske — požel največ aplavza in navdušenja: tako publika kot organizator naših nastopajočih kar nista pustila z odra, čeprav je čas, odmerjen njihovemu delu programa že zdavnaj potekel. Na prireditvi, kjer je v skrbno načrtovanem programu vsaki skupini natančno odmerjen čas nastopa — ne nazadnje tudi zaradi televizije, ki je celotno prireditev snemala — je to zares veliko priznanje, potrditve za uspeh: Kamničani so namreč po prvotni shemi vsem skupinam enako odmerjenih štiridesetih minut tekočega programa morali svoj nastop podaljšati domala še za polovico — z izvirnim programom, ne s ponavljanji!

Takega uspeha in z njim potrditve uspešnosti našega dela niti zdaleč nismo pričakovali, čeprav smo se na nastop dolgo in res delovno, študiozno pripravljali,« pravi Franc Poljanšek, ki je bil — ob pomoči žene Ilke, sedanje predsednice društva — donedavna nosilec vseh skrbi za skupino, saj je skrbel za usposabljanje članov, prostore, glasbo, garderobo itd., zdaj pa je pri »Kamniški Bistrici« strokovni

vodja in koreograf, sicer tudi član Strokovnega odbora Združenja folklornih skupin Slovenije.

»Čeprav je bilo in je potrebno veliko naporov, trdega dela, discipline in samoodrekanja, nam je vendarle uspelo ustvariti svojo identiteto, kakovostno raven, ki je plod maksimalnega prizadevanja prav vsakega člana ansambla«, pravi vodja skupine.

Folklorna skupina »Kamniška Bistrica« je namreč s svojo strokovno programsko usmeritvijo dosegla, da je vse bolj znana tistim poznavalcem tovrstne oblike amaterske kulturne dejavnosti, ki v času vznika in razmaha številnih folklornih skupin, vnašajočih v svoje interpretacije narodnih plesov inovacije in stilizacije, torej novodobne koreografske posodobitve, cenijo pomen in vrednost oživljanja in negovanja nepotvorjenega narodnega izročila. Kamniška skupina namreč poseben poudarek doslednemu ohranjanju vrednot avtentične dediščine, tako v noši kot koreografiji plesov in povezav med njimi, posebej pa je zvesta regionalnim značilnostim, ki so za posamezne slovenske predele tako specifične.

Razveselljivo je, da se mladi v Kamniku za folklorno-plesno dejavnost kot smer amaterskega kulturnega delovanja radi odločajo in da je vse več takih, ki jim delo na tem področju ni le modna muha ali kratkotrajno zaživetje v trenutni navdušenosti. Številčno in kadrovsko okrepljena folklorna skupina si že lahko zadaja cilje, da mladim oziroma sodelovanjem željnima da zaživetje v dejavnosti vse več možnosti. Bogastvo plesne folklorne, njegovo vrednost in pomen člani »Kamniške Bistrice« kanijo približati in predstaviti že učencem v osnovnih šolah. Povezati, vsaj strokovno, se želijo z ljubitelji folklorne pri skupinah drugih kulturnih društev v občini, jim pomagati na svetlo tam, kjer doslej ustanovitve folklorne ansamble zaradi različnih vzrokov predstavlja le pobožno željo. Z obogatitvijo programa želijo še več kot doslej sodelovati na različnih praznikih, prireditvah in manifestacijah, prav tako pa slediti vabilom nastopanja v krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah, saj se zavedajo, da je čut za pravilno vrednotenje bogastva folklorne dediščine danes marsikje še zelo šibak. Namen, (vz)buditi že v mladih ljudeh veselje in pravilen odnos do negovanja narodnih, folklornih tradi-

cij, torej v pravo smer naravnano kulturno ozavešanje, daleč presega okvir za marsikoga žal pogosto docela nepravilnega, neredko prav peyorativnega pojmovanja folklorne (denimo v smislu »nepotrebnega oživljanja vprašljive dediščine«, »romantičnega cvetličnega sicer pojmovane krhke in nekarakteristične tovrstne preteklosti« ali v zadnjem času vse pogostejšega (u)porabljanja folklornih skupin kot zelo priročnih, vsestransko uporabljivih, pisanih, (korakarskih) dekoracij, ki ob najrazličnejših razvedrilnostih dobrodošlo služijo za obvezni in najcenejši, (zlasti turističnega) ogleda vredni magnet...), nenazadnje pa je potreben pogoj, da bo kvalitetno delo folklornih skupin tudi za naprej zagotovljeno.

Načrti »Kamniške Bistrice« pa so zastavljeni še nekoliko širše. »S popularizacijo dejavnosti, sistematičnim strokovnim delom in prizadevanji, da bi v ljudeh, anonimnih tvorcih in ohranjevalcih doslej večidel sramežljivo skrivenih ljudskih posebnosti, ki jih pri nas ni malo, uspeli vneti navdušenost in korajžo za javno predstavitev, za posredovanje mnogih nepoznatih vrednot, želimo narediti korak naprej ne le v ljubiteljskem poustvarjanju, temveč tudi v vzpodbudah, usmerjenih v reševanje, oživljanje in negovanje ter originalno

predstavljanje narodnega blaga, ki pomeni ljudsko tvornost in umetnost danes. Pri preteklem in sedanjem pa so najpomembnejša pravilna izhodišča razumetja in vrednotenja folklorne bogastva«.

Ob nakazanih razmišljanjih in delovnih načrtih se utrinja pomisel o možnosti stnitve strokovnih in organizacijskih naporov v širše telo. Odbor za folklorno in plesno dejavnost pri Zvezi kulturnih organizacij občine Kamnik, ki bi — namesto doslej ene same skupine — obširnemu in pomembnemu delu na tem področju lažje sledil in ki bi mogel še najbolj ustrezno pripomoči k temu, da zdrava in obetajoča prizadevanja ne ostanejo le pobožne želje kratke sape.

Organizacijski in delovni sposobnosti ter vnemi strokovnega amaterskega jedra za folklorno dejavnost, ki bi vodil in usmerjal delo na folklorno-plesnem področju v kamniški občini, bi morala v bodočnosti le uspelo, da ta zvrst ljubiteljskega kulturnega delovanja dobi pravo mesto v našem velikokrat čudnem pojmovanju in vrednotenju dediščine, posebej pa še naporov za njeno ohranitev. Morda bi se na ta(k) način dalo doseči celo to, da bi Kamnik, ki se občasno rad pokaze v pisani tradiciji, nekoč le uspel organizirati dostojen folklorni festival? Člani folklorne skupine »Kamniška Bistrica« v delovni vnemi, ko urejajo klubski prostor na podstrešju stanovanja pri Poljanškovi, seveda ustvarjalno stimulirani tudi z ohridskim uspehom, pravijo, da bi to radi doživeli.

TONE FTIČAR

ELEKTROELEMENT n. sol. o. IZLAKE TOZD SVIT n. sol. o. KAMNIK

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge

SAMOSTOJNEGA STRUGARJA

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

- strugar
- 3 leta delovnih izkušenj
- poskusno delo 2 meseca

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Stanovanja ni. Možnost nastopa dela takoj ali po dogovoru.

Osební dohodek od 22.000 din dalje.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati pošljejo v pisni obliki v 8 dneh od objave razpisa na naslov:

ELEKTROELEMENT — TOZD SVIT KAMNIK, BAKOVNIK 4/a.

Kandidate bomo obvestili o izidu izbire v 15 dneh po sklepu o izbiri.

Delo in življenje v brigadi

Minilo je že nekaj časa, kar se je kamniška brigada vrnila z letošnje delovne akcije Trebče '83, a menim, da je ta tema še vedno aktualna; tudi tiste, ki niso bili z nami, zanima kaj in kako smo živeli in delali.

Brigada dr. Emil Orožen je letos štela 46 brigadirjev in je bila tako najštevilnejša v naselju. Prebivali smo v prijetnem kraju Bistrica ob Sotli, nedaleč od Kumrovc, rojstnega kraja tov. Tita. Poleg nas sta bili v naselju še brigadi iz Maribora in Kočevja. Ni nas bilo pretirano veliko, kot se to dogaja na zveznih akcijah, zato se je prijateljstvo med nami še močnejše razvilo. Zabavali smo se, a tudi delali, ko je bilo treba.

Tako je bila naša brigada na koncu druge deкаде najboljša, tako na trasi kot v naselju in je skupaj z ostalima dvema brigadama prejela trak akcije.

Veliko je bilo napisanega o brigadirskem življenju, zato ne mislim kaj dosti pisati o tem. To mora človek, posebno mlad, sam doživeti. Ne da se z nekaj besedami opisati življenja enega meseca, ko niti en dan ni podoben drugemu. In vsaka brigada, vsaka akcija, ima svoje značilnosti,

svoje novosti, ki te vedno znova pritegnejo.

Z delom na trasi smo pričeli ob sedmi uri in končali ob enih. Kaj smo sploh delali? Prvi teden na cesti, naslednji teden smo kopali kanale za telefon v Senovem, zadnji teden pa smo zasipali vodovodne cevi.

Delo je pač delo. Ne vem, če kdo pride v brigado zato, da bi delal na trasi. Nasprotno. Vendar pa smo z vsakim dnem presegali norme in tekmovali, kdo bo boljši. Ko prideš tja, dobiš veselje, prav nič ni težko in najlepša nagrada je prijaznost domačinov. Pogovarjali so se z nami, nam dajali pijačo, mi pa smo jim pomagali po naših najboljših močeh. Tako ni bilo malo popoldnevov, ko so brigadirji prostovoljno odšli na pomoč kmetom pri raznih delih.

Pa življenje v naselju? Ta del brigadirskega življenja postaja vse pomembnejši, tu se krepi prijateljstvo, potekajo različni tečaji, športna srečanja, izleti... Letos je bilo tega celo preveč. Tako smo obiskali Kumrovec, Rogaske slatine, tovarno Đuro Salaj, TOZD Dekan, Čateške in Atomske toplice... Priredili smo

vrsto športnih srečanj z brigadami z zvezne MDA Kumrovec, organizirali igre brez meja na vodi itd. V večernih urah pa smo največkrat sedeli ob tabornem ognju, se pogovarjali in peli. Domačini so nam nekajkrat pripravili tudi ples, pa kulturne programe... Bilo je lepo. Mislim, da takih stvari človek ne pozabi kmalu.

Seveda obstajajo tudi pomanjkljivosti in napake, ki bi jih bilo potrebno odpraviti. Tako nam je, na primer, večkrat zmanjkalo orodja – pa tudi dela, in marsikdo se je vprašal, če ni organizacija delovne akcije malo predraga, da bi si lahko privoščili takšne stvari.

In nekaterim niso ugajale skraj obvezne aktivnosti v popoldanskem času. Brigadirji so se pritoževali, da so preobremenjeni, da skoraj nimajo časa za umivanje, kaj šele za kaj drugega. In glede tega smo sedaj na dobri poti. Prav v naselju, kjer smo živeli, poteka sedaj poiskusni delovni tabor, ki se v marsičem razlikuje od klasičnih delovnih akcij.

Enotno in nespremenjeno je le delo na trasi, vse ostalo pa se mladi sami dogovorijo. Ni več vstajanja ob točno določeni uri, jutranje telovadbe, dviganja zastave... Za dan vnaprej se brigadirji domenijo, kaj bodo delali. Tako se lahko zgodi, da gredo dopoldne na kopanje in popoldne na traso.

Kako bo delovni tabor uspel, bomo videli šele jeseni, a vsaj zame je to prijetna sprememba in korak k izboljšavi vseh aktivnosti. Kajti veliko bolj kot nenehna kontrola dela, tekmovanje za čim boljšimi rezultati, ki so pogosto nekaj vredni le s kvantitativne strani, je treba spodbujati

mlade, da sami najdejo smisel svojega življenja v brigadi. Zvest mladim (pa tudi marsikoga drugega), da vse to delajo zase in ne zato, ker naj bi bilo »obvezno«, je na žalost še na zelo nizki ravni. Vse prevečkrat se zavedamo le svojih pravic, dolžnosti pa bolj malo in tako vsaka stvar, ki jo je potrebno narediti na koncu izpade kot nekakšna prisila. Da bi to lahko spremenili, bo treba še marsikaj narediti. Začeti moramo z nami, vsak s seboj in življenje v brigadi je na nek način idealna priložnost za vsakega izmed nas. In mislim, da je v tem tudi pravi smisel brigadirskega življenja.

BRIGITA RADEJ

POROKE

BROZOVIČ Igor, komercialist iz Zg. Stranj in **SLOKAN Majda**, saldakontist iz Kamnika
PIBERNIK Peter, organizator-programer iz Suhadol in **KONCILIJA Ivanka**, vzgojiteljica iz Suhadol
OSOLNIK Franc, strojni tehnik iz Kališ in **VIRIJANT Danica**, kontrolor PTT prometa iz Gradišča v Tuhinju
HANČIČ Janez, lesarski tehnik iz Vrhpolja pri Kamniku in **PANGERSIČ Tatjana**, ekonomski tehnik iz Vrhpolja pri Kamniku
KEGLIČ Ivan, šofer iz Domžal in **KOS Bernarda**, prodajalka iz Kamnika
HRIBAR Roman, gradbeni tehnik iz Domžal in **KOVAČIČ Sonja**, usnjarski galanterist iz Kamnika
LOMOVŠEK Roman, manipulant iz Buča in **GOLOB Irena**, točajka iz Mekinje

Bili smo na ekskurziji

V sredo, 14. septembra smo bili na ekskurziji. Iz Kamnika smo se odpeljali ob 7. uri. Prišli smo na Otočec. Videli smo grad na otoku sredi Krke. Potem smo prišli v Novo mesto. Tam smo si ogledali tovarno zdravil Krka. Vodil nas je tovariš Črtomir Židan. Videli smo izdelke tovarne: tablete, kapsule, sirupe, injekcije in kozmetiko. Iz Novega mesta smo se odpeljali v Kočevski Rog. Nekateri so šli k Bazi 20. Tam so

bili med vojno: Miha Marinko, Edvard Kardelj, Franc Leskošek-Luka, Pepca Kardelj in drugi. Ko smo se vračali, smo si v Muljavi ogledali rojstno hišo pisatelja Josipa Jurčiča. Videli smo tudi Krjavljevo bajto.

Ta ekskurzija je bila lepa in zanimiva.

ROGINA BOGDAN
4. a razred
ZUIM Kamnik

Nove knjige v kamniški knjižnici

Moody, R.: Življenje po življenju, Zagreb 1983
Snoj, J.: Žalostinke za očedom, Ljubljana, 1983
Vranicki, P.: Zgodovina marksizma 1. do 3. knj., Ljubljana, 1983
Lawrence, D. H.: Aronova palica, Pomur. zal., 1983
Sheldon, S.: Bes Angelov, Opatija, 1983
Ceroni, U.: Tehnika in svoboda, Ljubljana, 1983
Krivokapič, V.: Zgodovina mladosti, Ljubljana, 1979
Žgajnar, M.: NOV kronološki pregled 1941–1945, Ljubljana, 1974
Hermlin, S.: Večerna svetloba, Ljubljana, 1983
Garcia Lorca: Pesem hoče biti luč, Ljubljana, 1983
Robbins, H.: Ljubezen s tujcem, Ljubljana 1983
Gogolj, N.: Taras Buljba, Ljubljana, 1983
Švajncar, J. J.: Čuden dan v Bukevci, Ljubljana, 1983
Veljković, S.: Zdrava ozimnica
Petelin, S.: Gradnikova brigada, Ljubljana, 1983
Kraigher, N.: Esez življenja, Ljubljana 1983
Jaworczak, M.: Po sončni strani, Ljubljana 1983
Gradišnik, J.: Moj prijatelj Dane, Ljubljana 1983
Mortelthelt, H.: Duh po poklici, Ljubljana, 1983
Verga, G.: Rdečelasec Hudadlaka, Ljubljana, 1983
Blatnik, A.: Šopki za Adama, Ljubljana, 1983
Prašnikar, M.: Kanarčki, Ljubljana, 1983

V Tunjicah je bilo veselo

Leto je minilo in spet smo mladinci Tunjic pripravili Igre brez meja za vse kamniške osnovne organizacije ZSMS. V začetku septembra smo začeli s pripravami. Vsi zagnani smo se na sestanku odločili, da bi po končanem tekmovanju lahko pripravili še vrtno veselico.

Izkušnje smo si pridobili že na junijski veselici, zato smo se enotno odločili, da veselica bo, saj si le tako lahko izboljšamo finančni položaj. Pošteno smo zagrabil za delo. Skrb za materialom, prevozi, nabavo ter še posebno z vremenom, so nam kar dobro rahljale živce. Na razpis za tekmovanje se je prijavilo 14 ekip, izmed katerih smo izžrebali devet osnovnih organizacij ZSMS. Sodelovale so celo tri ekipe izven naše občine, s katerimi pa že dobro leto sodelujemo na športnem in kulturnem področju.

Začelo se je zares. Ob Tunci so ogradili Bertov travnik za tekmovanje, ob gostilni Za Tunco pa Košiševga za veselico. Obema lastnikoma se lepo zahvaljujemo za prostor, kot tudi gostilničarju Tonetu. Fantje so opravljali vsa zunanja dela, dekleta pa smo v mladinski sobi urejali vse za srečolov, cenike, kozarce... Dela je bilo dovolj, toda tudi delavcev je bilo kar precej. Škoda, da vsi tisti, ki so se le vozili mimo, niso prišli na pomoč. Če bi vedeli, kako je prijetno delati v družbi, ko se med delom slišijo šale in pesem. Upam, da se nam boste drugič priključili tudi ostali.

Prišla je nedelja, lepa, topla in sončna. Kot bi jo naročili. Cel teden dež, nedelja pa je bila tako naša. Prispele so ekipe, prišli so sodniki, ki so z neverjetno natančnostjo delili pravico, prišel je uredni napovedovalec in pa skoraj tisoč gledalcev, ki so zasedli cel travnik in bližnji hrib. Začelo se je tekmovanje. Nasmajali smo se prvi igri – nošenje vode iz Tunce, sledile so druga, tretja igra. Ekipe so se menjavale v vodstvu; izbrabile so jolija za podvojitve točk in v zadnji igri je bil znan zmagovalce. To je bila ekipa Podgorja. Vrstni red pa je bil naslednji:

1. Podgorje 58 točk, 2. Čemšenik 57, 3. Lahovče 51, 4. Šent. gora 50, 5. Smartno 47, 6. Tunjice 45, 7. Črna 40, 8. Eta 38, 9. Komenda 34 točk.

Na veselici smo vse podelili priznanja in majhne krožnike za spomin na naše srečanje. Mladi in stari so se zavrteli ob zvokih ansambla Poljanšek, naši najmlajši mladinci pa so pridno prodajali srečke. Dobitke za srečolov so prispevale kamniške delovne organizacije in obrtniki. Vsem velja naša iskrena zahvala.

Končala se je nedelja, za nami je bila velika preizkušnja, koliko smo sploh sposobni organizirati. Lahko rečemo, da nam je uspelo. Mladinci smo se spoznali med sabo, se pomenili in zabavali ter se razšli v upanju, da se drugo leto zopet vidimo. Do takrat pa bomo tudi mi poskusili odpraviti vse večje napake in organizirati še kaj, saj bomo s tem potrdili sami sebe in svoje sposobnosti.

DRAGICA DROLČ

Kemijska industrija »Kamnik« n. sol. o.

Komisija za delovna razmerja TOZD »Namenska proizvodnja«
OBJAVLJA prosta dela in naloge

DELO V DELAVNICAH ČRNEGA SMODNIKA – 2 kandidata

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja, ki so določeni v 6. členu Pravilnika o delovnih razmerjih TOZD »Namenska proizvodnja« izpolnjevati še naslednje pogoje:

- starost nad 23 let
- 2 leti delovnih izkušenj

Na navedenih delih in nalogah se prizna zavarovalna doba s povečanjem (benificirana delovna doba) 4 mesece na leto. Poskusno delo 90 dni.

Osební dohodek je določen s Pravilnikom o osnovah in merilih za razporejanje čistega dohodka in za delitev sredstev za osebne dohodke ter meril za vrednotenje dela, način izkazovanja, obračunavanja in izplačevanja osebnih dohodkov. Povprečni mesečni dohodek znaša 18.000 din.

Ostale pravice in obveznosti so določene s Pravilnikom o delovnih razmerjih TOZD »Namenska proizvodnja«.

Kandidati naj predložijo pisne vloge v 15 dneh od dneva objave na naslov: Kemijska industrija »Kamnik«, Kamnik, Fužine 9 s pripisom Komisije za delovna razmerja TOZD »Namenska proizvodnja«.

Kandidate bomo o izbiri obvestili najkasneje v 30 dneh po sklepu Komisije za delovna razmerja.

ZAHVALA

V 90. letu starosti nas je zapustila naša dobra in skrbna mama, stara mama in teta

NEŽA BUDNAR

iz Zg. Palovč

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znanec za izkazano pomoč, sočustvovanje, podarjeno cvetje in spremstvo na zadnji poti. Enako zahvalo izrekamo dr. Dopliharju in patronažni sestri Maji iz ZD Kamnik, ki sta jo velikokrat obiskala in ji pomagala, prav tako tudi pevcem za petje in g. župniku za pogrebni obred.

Žalujejoči:

sinovi Cveto, Francelj in Jože z družinama, Blaž s sinom in hčerka Mici.

Zg. Palovče, Vrba, Anglija, Mekinje, septembra 1983

ZAHVALA

Ob boleči, mnogo prerani smrti našega sina, brata in strica

ANTONA ZORMANA

z Gore pri Komendi

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znanec in sosedom, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti v prerani grob. Prisrčna hvala vsem za izrečeno sožalja in darovano cvetje. Hvala duhovnikoma za lep obred in tolažilne besede.

Žalujejoči:

mama, sestra Milena in nečakinji Irma in Breda.

Kje si zdaj naša ljuba mama, kje tvoj ljubi je obraz, kje je tvoja skrbna roka, ki skrbela je za nas.

V SPOMIN

7. septembra mineva žalostno leto, odkar nas je po hudi bolezni zapustila naša draga žena, mama, stara mama, sestra in teta

DANICA KREK

iz Gmajnice 30 b, Komenda

Hvala vsem, ki se je spominjate in obiskujete njen zadnji dom.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob smrti našega ljubljenega moža in očeta

STANISLAVA OKRŠLARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znanec za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Še posebej se zahvaljujemo gospodu župniku za opravljeni obred.

Žalujejoča

žena Ivanka in sin Stanko z družino

Komenda, september 1983

Analiza uresničevanja načrta zaposlovanja v občini

Strokovna služba kamniške skupnosti za zaposlovanje je pripravila analizo uresničevanja načrta zaposlovanja v občini za čas od januarja do junija letošnjega leta.

Analizo bodo hkrati z drugim gradivom obravnavali delegati skupščine skupnosti za zaposlovanje na seji 11. t. m.

1. Uvod

Resolucija o izvajanju družbenega plana občine Kamnik za obdobje 1981–1985 v letu 1983 predvideva umirjeno politiko zaposlovanja v povezavi s porastom storilnosti. Zaposlenost naj bi se povečala za 0,8% ob 3% rasti družbenega proizvoda. Delovne organizacije bodo za kritje potreb po delavcih najprej poiskale in izkoristile vse notranje rezerve in šele nato zaposlovale nove delavce. Na novo naj bi v gospodarstvu zaposloval predvsem OZD, ki povečujejo proizvodnjo za izvoz. Na področju negospodarstva naj bi praviloma ne bilo novega zaposlovanja, razen v primeru realnega povečanja dela v posameznih dejavnosti in po dogovoru v SIS.

Izkoristiti pa bi bilo potrebno možnosti zaposlovanja v kmetijstvu in drobnem gospodarstvu.

Samoupravni sporazum o usklajevanju letnih načrtov zaposlovanja v občini Kamnik, h kateremu je pristopilo 86% zaposlenih ali večina delavcev v TOZD in DS pa poleg teh smernic vsebuje še naslednje pomembnejše usmeritve in merila za izvajanje tekoče politike zaposlovanja:

- merila za prednostno zaposlovanje v okviru resolucijske stopnje s povdankom na produktivnem zaposlovanju in izboljševanju kvalifikacijske strukture zaposlenih.
- kriterije za delo prek polnega delovnega časa nad 30 ur ter delo po pogodbah nad 60 dni ob splošnem omejevanju tovrstnih del
- obvezno zaposlovanje lastnih študentov in prednostno mesto kadrovskega štipendiranja pri zagotavljanju kadrovske reprodukcije tako, da bodo DO razpisale 2 štipendiji na 100 zaposlenih
- zagotavljanje minimalnih standardov
- zaposlovanje vseh delavcev, ki se zaposlujejo prvič in imajo strokovno izobrazbo od III. stopnje navzgor, kot pripravnike in določitev števila pripravnikov v načrtih zaposlovanja OZD
- določitev sankcij v primeru hujših odstopanj od določitev sporazuma.

Konkretna kazalca zaposlovanja v letu 1983 vsebuje načrt zaposlovanja in temelji na resoluciji, samoupravnem sporazumu in načrtih posameznih OZD, ki so kljub usklajevalnemu postopku napovedale višjo rast zaposlenosti kot predvideva resolucija.

Tako OZD napovedujejo porast zaposlenosti za 256 delavcev ali 2,6% in od tega zaposlitev 86 pripravnikov (59 za nedoločen čas). Po napovedih TOZD se bo povečal delež strokovnih kadrov med zaposlenimi za 3,4% in bo znašal 61,8%. Z 204 razpisanimi kadrovskimi štipendijami v občini smo dosegli v globalu kriterij iz sporazuma – 2 štipendista na 100 zaposlenih, poleg tega bo podeljenih okoli 120 štipendij iz združenih sredstev in 15 dopolnilnih štipendij h kadrovskim štipendijam.

2. Gibanje zaposlenosti in zaposlovanje v obdobju januar-junij 1983

2.1. Gibanje zaposlenosti na osnovi statistične evidence RAD-1. V naši občini je bilo konec junija zaposlenih 10.611 delavcev ali 45 manj kot meseca decembra, kar gre v celoti na račun manjše zaposlenosti v družbenem sektorju.

Zmanjšanje števila zaposlenih v negospodarstvu je navidezno, saj je nastalo zaradi prehoda Eksperimentalne tkalnice iz panoge 12 v panogo 1. Tako je zmanjšanje zaposlenosti v gospodarstvu še večje in sicer predvsem v panogi industrija, kar je v nasprotju s predvidevanji v načrtu zaposlovanja. Povečanje zaposlenosti beležimo le v naslednjih panogah: gradbeništvo in vzdrževanje v gospodarstvu, v negospodarstvu pa v izobraževanju ter DPS, SIS in DPO. V primerjavi z enakim obdobjem lani je stagnacija zaposlovanja še vidnejša. Kljub temu, da je najbolj živahno na področju novega zaposlovanja v III. in IV. tromesečju, ni pričakovati, da bi delovne organizacije dosegle planirano povečanje zaposlenosti, pač pa bo to verjetno pod resolucijsko stopnjo. Vse delovne organizacije, ki so napovedovale največjo poprečno rast zaposlenosti (Titan, KIK, Utok) imajo manjše število zaposlenih kot v decembru preteklega leta. Število zaposlenih se je minimalno povečalo le v DO: Graditelj, Gradbinec, Zarja, OŠ Tomo Brejc, ZV Kamnik, SO Kamnik. Takšna gibanja v zaposlovanju gredo v korak z nadaljevanjem neugodnih gibanj v gospodarstvu. Fizični obseg proizvodnje je ostal na ravni preteklega leta. Finančni podatki kažejo ugodnejšo sliko, porast dohodka za 33% in dohodka na delavca za 31%. Vendar pa so ti rezultati predvsem posledica rasti cen, ne pa produktivnosti dela.

Dinamičnejše je bilo zaposlovanje na področju zasebnega sektorja, kjer se je število zaposlenih povečalo za 59 delavcev. Število obratovalnic se je v globalu povečalo za 7, tako da je drobnogospodarstvo zavzelo osrednje mesto pri novem zaposlovanju v občini. Po podatkih zavoda za statistiko se je v tem času zaposlilo 40 pripravnikov ali skoraj še enkrat toliko kot v enakem obdobju lani in sicer 17 z visoko, 11 z višjo in 12 s srednjo izobrazbo. Največ, kar 27, se jih je zaposlilo v industriji. Razveseljiv je visok delež pripravnikov z visoko in višjo izobrazbo.

2.2. Potrebe po delavcih in kritje potreb

V prvih sedmih mesecih so kamniške DO povpraševale po 970 delavcih (dodatne in nadomestne potrebe in flukvacija) ali po 47 manj kot v enakem obdobju lani. Realizacija potreb pa je bila za 5% manjša kot lani. Največ je bilo potreb po delavcih I. in II. stopnje strokovne izobrazbe, 48,5%, 25% je potreba po delavcih III. in IV. stopnje, 10,3% s srednjo in 15% po delavcih s VI. in VII. stopnjo strokovne izobrazbe. V primerjavi s preteklim letom beležimo večje povpraševanje po delavcih s strokovno izobrazbo od IV. stopnje navzgor, kar kaže na spoštovanje usmeritev sporazuma.

Žal pa zaostaja realizacija izboljševanja kadrovske strukture, saj je med novozaposlenimi celo nekaj manj strokovnih kadrov kot v enakem obdobju lani. Upamo, da bo situacija v drugi polovici leta ugodnejša. Podatki pa kažejo, da brez tehnološkega napredka v proizvodnji ni mogoče pričakovati hitrih sprememb v kvalifikacijski strukturi zaposlenih.

2.3. Gibanje nezaposlenosti

V prvih sedmih mesecih se je prijavilo skupnosti 129 iskalcev zaposlitve ali več kot četrtina manj kot v enakem obdobju lani. Kljub temu beležimo višjo poprečno nezaposlenost, ki je posledica rasti nezaposlenosti konec preteklega leta, ko smo imeli v evidenci še 130 iskalcev. Tako je v tem obdobju iskalo zaposlitev 259 delavcev. V delo se je vključilo 112 iskalcev, 28 je bilo izključenih iz evidence.

Konec julija je zaposlitev iskalo še 119 delavcev ali 19 manj kot v enakem obdobju lani.

Med nezaposlenimi je bilo 37% žensk, 28% iskalcev prve zaposlitve, 45% mlajših od 26 let in 44% težje zaposljivih. Medtem, ko je delež težje zaposljivih v strukturi precej stabilen, pa je delež žensk in iskalcev prve zaposlitve manjši kot v enakem obdobju lani. Število iskalcev prve zaposlitve bo poraslo predvsem v avgustu, vendar po ocenah brezposelnosti ne bo presegla števila 140.

Več kot polovica iskalcev čaka na delo manj kot 6 mesecev, slaba četrtina do enega leta, ostali pa več kot eno leto. Pri slednjih gre predvsem za težje zaposljive osebe.

Med nezaposlenimi je skoraj polovica brez strokovne izobrazbe in med njimi je tudi največji delež težje zaposljivih. Slabo polovico

predstavljajo delavci z 2–4 letno strokovno izobrazbo, le desetina pa je iskalec z višjo in visoko izobrazbo. Med iskanci s strokovno izobrazbo težje najdemo zaposlitev predvsem gimnazijski maturanti in pa prodajalci.

Ugodna gibanja na področju brezposelnosti je pripisati zaposlovanju izven občine, zlasti v Ljubljani. Omeniti pa je treba tudi aktivno vlogo strokovne službe zaposlovanja pri direktnem povezovanju priliva iz šol s kadrovskimi službami OZD, kar zmanjšuje čakalno dobo in število prijavljenih iskalcev.

2.4. Socialna varnost nezaposlenih ter priprava na zaposlitev in usposabljanje invalidnih oseb

2.4.1. Socialna varnost nezaposlenih

V prvih šestih mesecih je prejelo denarne dajatve iz naslova socialne varnosti 17 oseb ali slaba četrtina več kot v enakem obdobju lani (10 denarno nadomestilo, 2 podaljšano denarno nadomestilo in 5 denarno pomoč po preteku pravice do denarnega nadomestila).

Iz preteklega leta je pravico nadaljevalo 14 oseb, na novo pa so jo pridobile le tri. Tako je povečanje predvsem posledica porasta upravičencev konec lanskega leta. Podoben trend pričakujemo tudi letos. Pravica do denarnega nadomestila in denarne pomoči je prenehala 11 oseb, tako da je konec meseca prejelo denarne dajatve še 6 oseb. Vsem oseb, ki so pridobile pravico do osebnih prejemkov je delovno razmerje prenehalo brez krivde oziroma volje (iztek dela za določen čas, odpoved delodajalca v tujini oziroma zasebniku, preselitev zaradi sklenitve zakonske zveze itd.).

Poprečno denarno nadomestilo je znašalo 7.776 din, poprečna denarna pomoč pa 7.390 din.

2.4.2. Priprava na zaposlitev

V pripravo na zaposlitev sta bila vključena dva delavca, ki sta usposabljanje že končala in se tudi zaposlila.

Pri izvajanju tega dela programa skupnost sodeluje tudi z OZD in prispeva del potrebnih sredstev.

2.4.3. Usposabljanje invalidnih oseb

Od 6 težje zaposljivih oseb, ki jih je obravnavala strokovna komisija pri skupnosti za zaposlovanje, je bilo 5 invalidnih oseb napoteno na usposabljanje z delom. V tem času se je zaposlilo 5 invalidnih oseb, eden pa še čaka na ustrezno zaposlitev.

3. Uresničevanje načrtov zaposlovanja v letu 1983 za obdobje januar-junij

Letos je kot novost v spremljanju izvajanja dogovorjene politike zaposlovanja uvedena statistična raziskava RAD-30 kot trdna raziskava za področje republike. V Kamniku je zajela 75 TOZD in 32 enot, v katerih so zaposleni 10.103 delavci ali 95% vseh. Iz analize podatkov te raziskave črpamo podatek za oceno uresničevanja dogovorjene politike zaposlovanja.

3.1. Zaposlovanje pripravnikov

Dinamiko zaposlovanja pripravnikov lahko ocenjujemo kot ugodno še zlasti ob primerjavi z enakim obdobjem lani. Tako se je zaposlilo že skoraj polovico (40) od načrtovanih 86 pripravnikov. Povdariti je potrebno, da je med zaposlenimi pripravniki le 14 študentov, medtem ko jih bo predvidoma do konca leta zaključilo izobraževanje V., VI. in VII. stopnje 54. Po podatkih iz razgovorov v DO v mesecu maju načrtujejo zaposliti vse štipendiste vsaj za določen čas. Glede na to bo število dejansko zaposlenih pripravnikov do konca leta celo preseglo načrtovano število.

Manj ugoden je podatek, da je 2/3 pripravnikov zaposlenih le za določen čas (načrtovano 1/3). Vendar pa izkušnje iz preteklega leta kažejo, da se večina pripravnikov po opravljenem pripravniškem izpitu redno zaposli v isti DO.

3.2. Pogodbeno delo

V prvem polletju je bilo sklenjenih 221 pogodb o delu, 141 v gospodarstvu in 80 v negospodarstvu. Torej je pogodbeno delo v negospodarstvu relativno pogostejše. Delavci so po pogodbah o delu opravili 27.259 ur in s tem nadomestili 25 delavcev.

V primerjavi s preteklim letom je obseg pogodbenega dela v upadanju. Sklenjeno je bilo četrtino manj pogodb in opravljen petino manj ur (lani je pogodbeno delo nadomestilo 31 delavcev). Pomembno manjši obseg pogodbenega dela beležimo v gospodarstvu. V negospodarstvu je število sklenjenih pogodb sicer poraslo za 16%, opravljeno pa je bilo manjše število ur kot lani.

Dopolnjeni zakon o delovnih razmerjih omejuje pogodbeno delo na največ 60 dni letno, oziroma 90 dni, v kolikor takšno podaljšanje odobri pristojni organ skupnosti za zaposlovanje. Od vseh sklenjenih pogodb je bilo 31 ali 14% takih nad 60 dni, od katerih je le 19 imelo odobritev odbora za zaposlovanje. Še mnogo več nedoslednosti je pri dobivanju pismenih mnenj, ki so jih DO pridobile le za dobro četrtino vseh sklenjenih pogodb. Vse to kaže na nespoštovanje zakona o delovnih razmerjih kot tudi pomankljiv nadzor nad izvajanjem teh določb. Od vseh vlog, ki so bile naslovljene na skupnost, je bilo 15% negativno rešenih, ker smo imeli ustreznega iskalca zaposlitve ali bi pogodbeno delo lahko prešlo v redno zaposlitev. Kot vzrok za uvajanje pogodbenega dela, DO najčesteje omenjajo premajhen obseg del za polno zaposlitev (v 37%), sledita sezonski značaj dela in pomankanje delavcev. Dejansko pride na enega izvajalca le 15 dni dela v 6 mesecih, kar je enako kot velja za republiko.

Glede na število zaposlenih je obseg nadurnega dela največji v gostinstvu in gozdarstvu, sledijo društva, stanovanjsko komunalna dejavnost, izobraževanje in kmetijstvo.

Največ pogodb o delu, 53,4%, je sklenjeno z delavci brez poklica, med katerimi je kar tretjina snažilk. Petina pogodb je sklenjena z delavci z višjo in visoko izobrazbo, četrtina pa z delavci s IV. in V. stopnjo strokovne izobrazbe. Medtem, ko je bilo v gospodarstvu sklenjenih 79% pogodb z delavci od I. do IV. stopnje strokovne izobrazbe, so taki delavci v negospodarstvu opravili le 41% pogodbenih del, večino ali 41% pa delavci z višjo in visoko izobrazbo. Najbolj pogosti poklici delavcev, s katerimi so DO sklenile pogodbo o delu so: snažilka (25), zdravnik (13), učitelj (5), medicinska sestra (8), ekonomski tehnik (6), strojni ključavničar (5), kuhar (4), itd.

Ugotovimo lahko, da je pogodbeno delo v upadanju, da pa to ni bistveno razširilo zaposlitvenih možnosti, marsikje pa je prišlo do racionalnejše delitve opravil in nalog, ki so se prej opravljala pogodbeno.

3.3. Nadurno delo

V družbenem sektorju je bilo v prvem polletju opravljenih

216.669 nadur ali četrtino manj kot v enakem obdobju lani s tem so nadomestili 198 delavcev. Največ nadur je v gospodarstvu (189.531 ur ali 174 delavcev). Največji upad nadur v primerjavi z enakim obdobjem lani beležimo v industriji, trgovini, prometu in zvezah, kmetijstvu, zdravstvu in socialnem varstvu, porast pa le v gradbeništvo in v stanovanjski in komunalni dejavnosti. Največ nadur je bilo opravljenih zaradi nadomeščanja delavcev v bolnišnem staležu ter zaradi povečanega obsega dela. Največ nadur na enega izvajalca je bilo opravljenih v zdravstvu in socialnem varstvu (132), v stanovanjsko komunalni dejavnosti (83), izobraževanju (82), gradbeništvo (64), itd. Poprečno je opravil en izvajalec v šestih mesecih 52 ur, v SRS pa le 43 ur.

Spremenjeni in dopolnjeni Zakon o delovnih razmerjih določa, da delo preko polnega časa lahko traja največ 30 ur mesečno oziroma 48 ur mesečno, če to odobri pristojni organ občinske skupnosti za zaposlovanje v posebej upravičenih primerih.

Po podatkih ankete je delo preko polnega delovnega časa nad 30 ur mesečno potekalo v 20 OZD v Kamniku, za odobritev je zaposlilo le 8. Zmanjšanje obsega nadurnega dela zaenkrat ni kaj bistveno povečalo zaposlitvene možnosti. Število opravljenih ur na enega izvajalca je sicer nizko, kljub temu pa bi se v marsikateri delovni organizaciji dalo nadomestiti tudi z rednim zaposlovanjem.

Med večjimi organizacijami združenega dela so več nadurnega dela kot v enakem obdobju lani opravili le v KIK, Menini, Utoku, v vseh gradbenih organizacijah, Komunalnem podjetju. Najmočnejše pa je število nadur upadlo v Stolu, Titanu ter Svilanitu.

3.4. Zaposleni delavci, ki izpolnjujejo pogoje za upokojev ter dodatno zaposlovanje delavcev v drugi OZD do tretjine polnega delovnega časa

Od vseh zaposlenih v družbenem sektorju izpolnjuje pogoje za upokojev vsega 11 delavcev, 8 v gospodarstvu in 3 v negospodarstvu, kar kaže na zadovoljivo izvajanje zakona na tem področju. Dodatno delo v drugi TOZD se pojavlja le na področju negospodarstva. Tako je bilo zaposlenih 26 delavcev, ki je opravilo skupaj 4.982 ur in nadomestilo skoraj 5 delavcev. Glavnina tovrstnega dela se pojavlja v Zdravstvenem domu in ZUIM, in sicer so to zdravstveni in pedagoški delavci.

3.5. Izmenjsko delo

Večina delavcev v naši občini dela v eni izmeni, in sicer 63% vseh zaposlenih. V dveh izmenah dela 30% zaposlenih, v treh le 2,9%, v turnusih ali z deljenim delovnim časom pa 3,3%.

Zanimivo je, da dela v negospodarstvu v več izmenah večji delež delavcev kot v gospodarstvu, in sicer 44%, v gospodarstvu pa 36% ali poprečno v 1,4 izmenah (v SRS 1,24 izmenah). Nekatere delovne organizacije razmišljajo o povečanju izmenjskega dela in s tem o boljši izrabi kapacitet ob zagotovitvi nekaterih pogojev, zlasti reproductivnega (Stol, Meso, Svilanit, Donit), večjega števila ustreznih usposobljenih delavcev (Stol, Rudnik kaolina in kalcita) ter izboljšanja tehnologije (Lončarsko podjetje, Rudnik kaolina in kalcita). Žal pa nimamo podatkov o trendu izmenjskega dela in ali le-to kaj prispeva k širjenju zaposlitvenih možnosti.

3.6. Izpolnjevanje minimalnih standardov pri zaposlovanju

Minimalne standarde bivanja (vsakemu delavcu, ki nima urejenega stanovanja ali zaradi delačasno biva izven kraja bivališča zagotoviti 5 m² stanovanjske površine, največ štirje stanovalci v sobi in uporabo ustreznih sanitarnih prostorov) v celoti izpolnjuje 43% organizacij v naši občini, 43% le delno, ostali ne, kar je celo nad republiškim poprečjem.

Boljše je urejena topla prehrana med delom, in sicer v 64% v celoti, 23% delno in v 13% ne, kar je nekoliko pod republiškim poprečjem. Za izobraževalne, kulturne in druge potrebe ter aktivnosti delavcev je poskrbljeno v celoti v 34%, v 56% delno in v 10% ne.

Minimalnih pogojev za bivanje ne izpolnjujejo predvsem organizacije z manjšim številom zaposlenih (npr. Lekarna, Usluga, GG, Lončarsko podjetje, Meso, Eksperimentalna tkalnica, itd.), v celoti pa KIK, Rudnik kaolina in kalcita, večina TOZD v Titanu, Menina, polovica TOZD v Stolu, SKG, Komunalno podjetje, Gradbinec, Graditelj, Zdravstveni dom, oba domova itd.

Prehrano nima vsaj delno urejeno le manjši delež organizacij kot Glasbena šola, Gozdno gospodarstvo, Veterinarski zavod, itd. Na splošno pa menijo, da izobraževalne, kulturne in ostale potrebe krijejo le Osnovni šoli Fran Albreht in Komenda-Moste, Zdravstveni dom, Gradbinec, Planinka, Dom upokojevcev in Delavski dom, Rudnik kaolina in kalcita, Eksperimentalna tkalnica, Eta, precej organizacij pa na to vprašanje niti ni odgovorilo. Pripomniti pa moramo, da so ti podatki močno odvisni od subjektivne presoje.

4. Zaključki in predlogi

1. Na osnovi zbranih podatkov ocenjujemo, da se v globalu politika zaposlovanja, začetna v resoluciji ter samoupravnem sporazumu o usklajevanju letnih načrtov zaposlovanja ustrezno uresničuje.

– Stopnja rasti zaposlenosti v drubenem sektorju je močno umirjena in daleč pod načrti zaposlovanja OZD, tako da resolucijska stopnja do konca leta nikakor ne bo presežena.

– Število iskalcev zaposlitve se je v primerjavi s stanjem konec julija preteklega leta celo zmanjšalo in ravno tako delež prvih iskalcev zaposlitve in žensk.

– Zaposlovanje v zasebnem sektorju je dokaj živahno.

– Zaposlovanje pripravnikov poteka živahneje kot v enakem obdobju lani. Načrti OZD bodo verjetno celo preseženi. Premalo pa je zaposlenih pripravnikov za nedoločen čas.

– Pogodbeno in nadurno delo je v občini v upadanju.

– Število razpisanih štipendij je v globalu doseglo kriterij iz sporazuma, še vedno pa so organizacije, ki ne štipendirajo.

– Med zaposlenimi je le 0,1% takih, ki izpolnjujejo pogoje za upokojev (v SRS 0,14%).

– Obstajajo možnosti za povečanje obsega izmenjskega dela ob boljši oskrbi z reproductivnim.

– Zagotavljanje minimalnih standardov je zadovoljivo, saj večina dosegamo republiško poprečje.

– Žal se ne izboljšuje kvalifikacijska struktura zaposlenih, kar je posledica neuvajanja tehnološkega napredka v proizvodnjo.

2. V zvezi z nadaljnjo aktivnostjo pri izvajanju začetne politike zaposlovanja do konca letošnjega leta ob upoštevanju rezultatov analize je potrebno:

– da postane obravnava uresničevanja s samoupravnim sporazumom sprejete politike zaposlovanja sestavni del obravnave rezultatov gospodarjenja v OZD in da samoupravni organi sprejmejo tudi ustrezne ukrepe v primeru odstopanj,

– da organi skupnosti v povezavi z ostalimi odgovornimi dejavniki v občini obravnavajo tiste OZD, ki listveno odstopajo od usmeritev in predlagajo potrebne ukrepe,

– da skupnost za zaposlovanje na osnovi izkušenj dogradi metodo-logijo za pripravo letnih načrtov zaposlovanja za leto 1984 in zagotovi pravočasno in kvalitetno obravnavo tega sporazuma organizirano tako, da bodo pristopile vse OZD v občini (v preteklem letu ni pristopila Tovarna usnja Kamnik),

– da bodo OZD pri načrtovanju zaposlovanja za leto 1984 v večji meri izhajale iz rezultatov uresničevanja načrtov in objektivnih pogojev.

V oktobru bo strokovna služba polletno analizo dopolnila še z ocenami gibanj do konca leta 1983 ter v letu 1984 in z obsegom priliva za leto 1984.

● Otroci naj bodo varni vse leto

Vozniki pozor: jesen

Vsako leto Zveza prijateljev mladine Slovenije pripravi akcijo ob **TEDNU OTROKA** pod skupnim geslom, ki ga proglasi UNICEF. Tudi letos je **TEDEN OTROKA** v prvem tednu oktobra. To je čas, ko z večjo pozornostjo spremljamo, kaj od tega, kar otrokom nudimo, v resnici tudi želijo. Kaj potrebujejo za svoje otroštvo. Z marsičem namreč njihova leta tudi pretirano obremenjujemo.

V naši prometni zakonodaji naletimo na poudarjena načela humanega in prometno-etičnega odnosa do najšibkeje kategorije v prometu – otrok.

Poletje je prešlo v jesen. Spremenjene vozne razmere zahtevajo od voznikov, da slabemu vremenu, jutranji megli, slabi vidljivosti in zahrbtno spolzkim cestam prilagodijo hitrost vožnje, saj je to najpogostejši vzrok prometnih nezgod. Spoštovanje prometnih pravil lahko zagotovi večjo varnost in je odvisno predvsem od samih udeležencev v cestnem prometu.

JAVNI RED IN MIR

16. 9. ob 19. uri so se v kavarni Veronika pretepali Edo B., Rifat M. in Janez L., vsi iz Kamnika. Vsem sledi pozdrav od sodnika za prekrške. 18. 8. ob 17.25 uri je v Planinki razbil steklenice in kozarce vinjeni Čazim O. iz Novega trga. Pri postopku se je uprl tudi miličnikom. Ker se v prostorih PM ni upošteval opozoril, temveč je še naprej razbil, kričal in se nedostojno vedel, je bil pridržan do iztreznitve. Drugi del pomirjevalnih sredstev sledi pri sodniku za prekrške.

19. 8. ob 20.30 uri je vinjeni Stane K. iz Šmarce razgrajal in zmerjal strežnje osebe. Uprl se je tudi miličnikom, tako da je bil priveden na PM s silo. Ker se še na PM ni pomiril, so ga pridržali do iztreznitve. Pomirila se sledijo od sodnika za prekrške.

10. 9. ob 02.00 uri je bil do iztreznitve dan v prostor za pridržanje vinjeni Rifet M. iz Kamnika, ker se je predhodno dvakrat nedostojno vedel v Planinki, vznemirjal goste z vilicami in karmnom, nato pa na Titovem trgu fizično napadal mirne goste z dinamom od kolesa.

27. 9. ob 00.15 uri je bil dan v prostor za pridržanje Janez L. iz Sp. Stranj, ker je bil trikrat zalo-

ten pri prekršku; ker je vinjen vozil kolo z motorjem, ogrožal varnost prometa in ni spoštoval odredb miličnikov.

KAZNIVA DEJANJA

22. 8. ob 01.10 uri je oškodovanka B. H. iz Nožic prijavila na PM, da ji je nekdo ukradel denarnico z denarjem z mize v hotelu Malograjski dvor. Pri zbiranju obvestil so miličniki ugotovili, da je to storil Dragan D. iz Bačke Palanke. Sledi kazenska ovadba.

22. 8. ob 21.55 uri je vratar DO Utok Kamnik po telefonu sporčil na PM, da sta skupaj z občanom zasledovala neznanca, ki je nosil več polivinilastih vrečk in jih nato na Novem trgu odvrigel, da je opazil, da ga zasledujejo. Na kraju so miličniki ugotovili, da je v vrečkah več novih usnjenih in tekstilnih izdelkov DO Utok. Pri kontroli trgovine UTOK je bilo ugotovljeno, da je neznanec na silo odprl zadnja vhodna vrata. S pomočjo opisa neznanca so miličniki in kriminalisti UNZ Ljubljana-okolica ugotovili, da je to dejanje storil Danijel M. iz Duplice.

15. 9. ob 04.40 uri je vratar v Plastiki v Šmarci prijel njihovega delavca Srečka R. iz Mengša, ki je poskušal preko ograje onesti plastične vrečke. Pohvala za vestno opravljanje delovnih nalog.

Avgusta in septembra je bilo nadpovprečno veliko najdenih različnih predmetov, kar kaže na slab odnos lastnikov do varovanja premoženja, tudi zasebnega. Tudi občani premalo delujejo v smislu družbene samozaščite.

PROMETNE NESREČE

11. 8. ob 12.10 uri se je na Korenovi poti na Duplici zgodila prometna nezgoda. Voznik tovornega avtomobila Ferdinand K. iz Most je vozil po Korenovi poti proti Podgorju, spregledal prometni znak stop na prehodu ceste čez železniško progo – ni ustavil v trenutku, ko je iz Kamnika proti Jaršam pripeljal motorni potniški vlak št. 5075, ki ga je vozil Dušan P. iz Hoduje. Pri nezgodi na srečo ni bil nihče telesno poškodovan, na motornem potniškem vlaku je nastala materialna škoda za okoli 200.000 din, na tovornem avtomobilu pa za okoli 30.000 din škode.

13. 8. ob 22.55 uri se je na regionalni cesti Kamnik–Stahovica–Črničev v kraju Podstudenec zgodila prometna nezgoda; Ivan P. iz Bistričice je vozil kolo z motorjem znamke APN-4, zapeljal na levo stran ceste ter trčil v železno ograjo. Pri trčenju so padli po vozišču voznik in sopotnik Stane P. iz Žage in Kristina R. iz Ljubljane. Po nezgodi je voznik kolesa z motorjem odpeljal proti domu, kjer je bil nato izsleden. Potnika Stane in Kristina sta obležala na vozišču s hudiimi telesnimi poškodbami. Vsi trije so bili z vozilom prve pomoči odpeljani v KC Ljubljana.

23. 9. ob 01.00 uri se je na lokalni cesti v naselju Podgorje zgodila prometna nezgoda. Na kraju je bilo ugotovljeno, da je Igor Ž. iz Podgorja vozil brez voznškega izpita kombi in ustavil pri hiši Podgorje 72 na vozišču ob desnem robu z namenom, da bi izstopili prijatelji. V tem trenutku pa je iz nasprotne smeri pripeljal voznik motornega kolesa Ciril B. iz Podgorja in s prvim delom motornega kolesa trčil v kombi in se pri tem telesno poškodoval. Zoper oba sledi ukrep.

POHVALNO

V mesecu avgustu in septembru so na postajo milice občani prinesli različne najdene predmete od denarja, dokumentov, od avtomobilskih delov, kolo z motorjem, bencinske bone in drugo.

POŠTENI NAJDIRTELJI:

Janez Berlec, Rožično, Anica Perič, Volčji potok, Pavle Jeras, Šmartno v Tuhinju, Miran Krek, Gmajnica, Nina Irt, Kamnik, Marjan Stražar, Nožice, Marija Pirš, Stahovica, Gajur Murtezani, Kamnik, Rajko Petek, Križ, Anton Koželj, Podgorje, Matija Pahovnik, Godič, Srečo Pušnik, Dob, Romana Benkovič, Kamnik, Ivica Žerovnik, Domžale, Drago Markuš, Zagorica, Ivan Hribar, Praproče, Milan Ramšak, Kamnik, Matej Krt, Sp. Stranje, Metka Podlesnik, Kamnik, Andrej Burnik, Suhadole, Darinka Spruk, Gozd. Z. K.

SMRTI

SEDUŠAK Štefaniya, gospodinja iz Jeranovega 3, stara 61 let JEREČIČ Marija, čistilka iz Kamnika, Kajuhova pot 10, stara 46 let HRIBAR Francišek, upokojenec iz Kamnika, Kebetova 1, star 64 let BENKOVIČ Marija Jožeta, inv. upokojenka iz Kamnika, Kidričeva 3, stara 62 let MIHELČIČ Špela, iz Kamnika, Klavčičeva 9, stara 3 mesece KEMPERL Marija, gospodinja iz Županjih njiv 4, stara 73 let URŠIČ Viktor, osebni upokojenec iz Zg. Stranj št. 4, star 74 let BUDNAR Neža, km. upokojenka iz Zgornjih Palovč št. 5, stara 90 let BRANK Janez, oz. upokojenec iz Klanca 34, star 76 let OKRŠLAR Stanislav, osebni upokojenec iz Gmajnice št. 9, star 73 let MALI Anton, prevžitar iz Rožičnega 7, star 80 let POLJANŠEK Neža, gospodinja iz Markovega 2, stara 78 let ŽAVBI Martin, upokojenec iz Zgornjega Tuhinja št. 11, star 87 let

Dopisujte v Kamniški občan

Vinko Gregorc:

Od pomnika do pomnika

KOMISIJA ZA RAZVIJANJE IN UTRJEVANJE TRADICIJE NOV IN SPOMENIŠKEGA VARSTVA ZZB NOV Kamnik je določila magistrarno pot po obeh narodnoosvobodilne borbe občine Kamnik in jo razdelila v sedem etap. Te etape bodo opisane v nekaj zaporednih številkah Kamniškega občana z namenom, da jih ljubitelji nedeljskih izletov preizkusijo že prej, preden bodo določene postojanke, kjer bodo v prihodnjem letu dobili žige – kraji za to so že določeni – ter da dajo svoje pripombe na naš opis. Pripombe bomo upoštevali pri pripravi končnega gradiva za vodiča, ki ga bomo kot brošuro pričeli pripravljati koncem tega leta.

Do spomenika je treba hoditi le zadnjih 1500 m. Spomenik so postavili domačini, ploščo pa je napravil kamnosek Štancer iz Stranj.

Pri kmetih v bližnjem Gradišču je mogoče prenočiti, najbližje gostišče in trgovina pa sta v Šmartnem ali Lazah. Kdor etape ne bo prekinjal, se seveda ne bo spustil v Gradišče, ampak se bo vrnil na svojo staro pot in po njej nadaljeval do Raven, od tu pa na Osnovček.

9. Osnovček. Če ne bi delali magistrale, bi vam svetovali, da obiščete Osnovček z glavne ceste, odkoder je iz vasi Potok najlažje priti na Osnovček. Tako pa boste prišli na Osnovček s severa in dokler ne bo magistrala označena, si ga boste morali poiskati sami. Osnovček je samostojen hrib Kostavške planine in ima zelo majhen vrh. To je pripravilo Kamniško četo na misel, da bi se na tem položaju utrdila in na tem mestu zvalila Nemce v boj.

Izbrali so najboljše položaje za obrambo in zgradili zaklone in strelske järke. Nekaj dni je trajalo, da so Nemci ugotovili, kje je Kamniška četa, ki je tudi vedela, da bodo Nemci kmalu napadli. Komandant je poslal del tovarišev po dodatno municijo na Rašico, nekaj po hrano, nekaj v izvidnico, tako da je bilo 10. maja 1942 v taborišču le 27 mož, polovica Kamniške čete, ki je imela 54 samih prostovoljcev. Nemci so pravzaprav partizane le presenetili. Prišli so prej, preden se je vrnila skupina, ki je šla po municijo. Zgodaj zjutraj so taborišče napadli policisti, a partizani so njihov napad odbili. Drugi napad je bil srditejši, toda partizanski mitraljezi so kosili in Nemci so padali kot pokošena trava. Ker tudi v tretjem napadu niso uspeli, so pripeljali topove in minomete. Treskale so granate in mine, a pretežno so letele prek partizanskih položajev na same Nemce. Tako so v mraku morali odpreti obroč, kar so partizani izkoristili in se brez izgub izlekli iz obroča. Le tov. Podbevšek in Jože, ki sta varovala odhod drugih, sta ostala v obroču. Jože, ki je bil že prej ranjen, se je ustrelil sam, da ne bi živ padel v roke Nemcem, Podbevšek pa se je srečno izlekkel iz obroča. (O tem preberi Podbevškovo pripovedovanje v Kamniškem zborniku 1956 na 17. strani). Partizani so imeli 6 ranjenih in le tega mrtvega – Jožeta. Nemci pa so imeli okoli 300 mrtvih. Nemci so do večera zbrali okoli 3000 mož, ki so zvečer jurišali na prazne položaje. Strelski jarki in zakloni so še vedno vidni. Spomenik so postavili na pobudo ZB Šmartno leta 1973. Projekt spomenika je napravil Lovro Hribar. Predstav-

lja ga težka breza, ki stoji na vrhu Osnovčka. Še en namig, da bi našli Osnovček: če greste iz Raven proti Prapročam, ga iščite na desni, če greste iz Praproč proti Ravnam, ga iščite na levi. Leži nad obema vasema. Vrnili se boste v Ravne in krenili proti Sovinji peči preko Poljan.

10. Sovinja peč. Kraj leži 888 m visoko. Do nje boste prišli preko Bele peči, čeprav se boste morali tja vrniti, ker boste četrto etapo zaključili v Selih in odšli domov. Če pa hočete magistralo kar nadaljevati, pojdite najprej v Sela in si oglejte spomenik v Beli Peči, nato v Sovinji peči, nato pa nadaljujte pot na Črničev, kjer bi spet morali peto etapo delati narobe. Lepše bo, če se držite naše razvrstitve.

Tudi v tem primeru imam različne podatke, manj verodostojne boste našli v oklepaju. Spomenik leži ob Livkovi hiši (med hišo in gospodarskim poslopjem Kuhar Matije, Sovinja peč 2) na grobišču, kje so pokopana zoglenela trupla. 15. oktobra 1944 so Nemci nenadno pridrveli v vas in se znesli nad partizanskima družinama Livkovo in Brlečevo. Obe domačiji so požgali, 13 (17 imen je na plošči) članov obeh družin pa zvezali in vrgli v ogenj, med njimi 4 otroke v starosti od 7–14 let. (Ostala so imena štirih borcev, domačinov, ki so padli v NOB.). Spomenik je odkrila Zveza združenj borcev NOB Kamnik 28. oktobra 1947.

11. Bela peč. V Beli peči je bila partizanska bolnišnica »Pod bukvi«. Organizirala sta jo dr. Tine Zajc in Franc Hribar-Lovro. Delovala je v treh zemljan-

kah. V eni je bila bolniška soba, v drugi skladišče in v tretji kuhinja. Gradbeni material so pripeljali iz Nove Štife. Sprejela je lahko 15–20 ranjencev. Zanje so skrbeli: dr. Hakim, kasneje dr. Stojan Frank-Mišo in 6 članov osebja. Delovala je do 15. oktobra 1944, ko je bila izdaja. Za zadnjo so izvedli in jo pravočasno evakuirali. Nemci so našli prazno. Bolnišnica stoji v gozdu, 1200 m oddaljena od Vograjeve domačije. Anton Poljšak-Vogar iz Bele peči vam bo pokazal pot do nje. Obeležje je uredila ZB Srednja vas in OO ZSMS Sela po zamisli Franca Hribarja-Lovra. Zidana je z betonskimi elementi, pred njo pa je še posebno obeležje z oznako, da je tu partizanska bolnišnica.

12. Sela. Sela leže samo še 520 m visoko. Na šolskem poslopju so vzdane tri spominske plošče. Prva je posvečena 9 talcem in dvema umrlima internirancema, druga dvanajstim žrtvam okupatorjevega terorja. Na tej plošči so vklesana imena Livkove in Brlečeve družine iz Sovinje peči, kot se brali na obeležju v Sovinji peči, ter imeni Antona in Jožeta Malija iz Bele peči, ki sta padla v domači hiši 24. maja 1944, ko so Nemci tam uničili partizansko kurirsko skupino. Na tretji plošči so imena devetih padlih borcev. Plošče so odkrili ob 20. obletnici osvoboditve 15. maja 1965. po zamisli Lovra Hribarja in na predlog ZB Srednja vas.

Najbližje gostišče najdete v Rožičnem, v vasi pa je turistična kmetija. Najbližja trgovina je poslovalnica Kočne v Srednji vasi.

(Prihodnjič dalje)

Z varnim kolesom v promet

Prometna vzgoja je sestavina vsega vzgojno izobraževalnega dela v osnovni šoli. Prepleta se z vsebinami vseh vzgojno izobraževalnih predmetov. Posebno vlogo pri vzgoji udeležencev v prometu imajo prometno vzgojne interesne dejavnosti in različne občasne akcije. Uspešnost teh oblik povečuje sodelovanje različnih zunajšolskih dejavnikov, staršev, društev, združenj in drugih. Prometno vzgojo naredijo strokovno bogatejšo, bolj zanimivo in privlačno.

Občasne akcije, ki intenzivirajo dejavnost na nekem ožjem področju, poživljajo zanimanje in vključujejo nove sodelavce. Med take spada tudi akcija »Z varnim kolesom v promet«, ki ima republiški značaj; v občini Kamnik smo ji dodali še akcijo »ALI SI DOBER KOLESAR«.

Kolesarjenje postaja vedno bolj množičen način prevažanja in obenem tudi oblika rekreacije. Vzoredno s tem narašča tudi število prometnih nezgod, v katerih so udeleženi kolesarji. Zaradi pomanjkljive varnostne opreme, slabega poznavanja cestno prometnih predpisov (v prometu večkrat pozabljamo, kako so nas učili) in slabo vzdrževanih koles, so kolesarji pogosto izpostavljeni nevarnostim v prometu, obenem pa ogrožajo druge udeležence v prometu.

Akcija ima namen pospešiti uveljavitev določil novega zakona, ki zadevajo pešca in kolesarja.

V občini Kamnik bomo združili akciji »Z varnim kolesom v promet« in »ALI SI DOBER KOLESAR«.

RAZPIS

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Kamnik bo 15. oktobra 1983 izvedel akcijo »Z varnim kolesom v promet« in pripravil tekmovanje kolesarjev z naslovom »Ali si dober kolesar«, po kategorijah:

- od 10 do 15 let, start ob 10. uri
- od 15 do 18 let, start ob 11.30
- od 18 let dalje, start ob 12.30.

Tekmovanja se lahko udeležijo vsi občani, osnovnošolci pa le, če imajo izpit za kolesarje; prijave sprejemajo 30 minut pred startom pri osnovni šoli Toma Brejca v Kamniku.

Tekmovalci se bodo pomerili v teoretičnem in praktičnem poznavanju cestno prometnih predpisov, za osvojevo prvo mesto v posamezni kategoriji bo zmagovalac dobil pony kolo, prvi trije pa medalje in priznanja.

Občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Kamnik

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega moža, očeta, starega očeta in brata

JANEZA BRANKA

s Klanca pri Komendi

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in našim sodelavcem za nesebično pomoč, izraze sožalja, podarjeno cvetje in številno spremestvo na njegovi zadnji poti. Iskrena zahvala zdravniškemu osebju z oddelka 300 na Golniku za prizadevno zdravljenje v času njegove bolezni. Enako zahvalo izrekamo vsem gasilskim društvom, posebno pa Gasilskemu društvu Komenda ter Konjeniškem klubu Komenda za lep pogrebni sprevid. Iskrena zahvala govnikom zveze borcev, Gasilskega društva Komenda in Gasilskega društva Polje za ganljive besede. Hvala tudi duhovniku za lep pogrebni obred.

Žalujoči

vsj njegovi

Mengeš, Gameljne, Tacen, Skaručna, Šmartno pod Šmarno goro, Polje pri Vodichah, Klanec, Komenda, Moste

ZAHVALA

Tiho smo se poslovili od naše dobre in skrbne mame

IVANKE VRANKAR

iz Buča 5/A v Tuhinjski dolini

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in vsem, ki ste od blizu in daleč na kakršen koli način počastili njen spomin. Posebno zahvalo smo dolžni dobrim sosedom iz Buča ter sosedom iz Kamnika, Ulice Vilka Rožiča in Slatnarjeve ter našim sodelavcem iz KIK Kamnik in STOL Kamnik. Prisrčna hvala vsem, ki ste poklonili lepo cvetje in vence in vsem, ki ste našo drago mamo pospremili k zadnjemu počitku. Iskreno se zahvaljujemo zdravnikom in ostalemu osebju ZD Kamnik, ki so naši mami lajšali hude bolečine, katere je tako tiho prenašala. Posebno pa se zahvaljujemo dr. Plavecvi, ki ji je v zadnjih urah njenega življenja lajšala bolečine, nam pa dala tolažbo in moči v poslednjih trenutkih maminega življenja.

Žalujoči

vsj njeni

Naša brigada najboljša na MDA Trebče 83

Letos smo se kamniški brigadirji udeležili akcije na Kozjanskem, kjer je pomoč mladih rok še kako potrebna.

Naše naselje je bilo v Bistrici ob Sotli, rojstnem kraju Titove matere. V njem smo tri tedne živeli in se zabavali skupaj z mladimi iz Kočevja in Maribora, pridružili pa so nam se tudi vojaki mariborske garnizije.

Delali smo na treh deloviščih. Prvi teden smo urejali cesto na Bohor: v dolžini 3600 m smo splanirali in gramozirali cesto, posekali drevje in grmovje ter po vsej dolžini izkopali kanal s prepusti za odtok vode. V naslednjih dneh smo skozi Senovo izkopali 650 m jarka za električni in telefonski kabel, kable položili in jih zasuli. Najtežje delovišče je bil vodovod Pišce-Bizeljsko. Naredili smo 3500 m trase, tudi s pomočjo stroja. Kopati je bilo treba tudi skozi močvirje, povsod smo položili cevi in jarek zasuli. Na vseh deloviščih so nas domačini izredno sprejeli, kar je brigadirjem dajalo še večji delovni elan. Kako prizadevni smo bili, nam pove podatek, da smo v povprečju presegli normo za 161,7%, vrednost naših opravljenih del pa znaša stoenajst starih milijonov.

Enako uspešni smo bili pri po-

poldanskih dejavnostih. Večino komisij na akciji so vodili naši brigadirji, kajti kmalu se je pokazalo, da brigadi iz Maribora in Kočevja zaostajata na tem področju, zato smo jim poskušali pomagati. Šport, družbena samostojnost, kultura, tehnična kultura, idejnopolitično delo in informiranje so bili skozi vso izmeno na takem nivoju, da smo ob končnem ocenjevanju povsod dobili najvišje ocene.

Osvojili smo vsa možna priznanja skupaj z trakom akcije, 13 brigadirjev je dobilo udarniške značke, prav toliko pohvale. Sedaj ob koncu akcije, pa so nas izbrali tudi za najboljšo brigado celotne akcije.

Poleg uspehov, ki sem jih našel in so ponavadi tudi uradni rezultati brigade, bi se ozrl tudi na nekaj drugega, meni dosti bolj pomembnega.

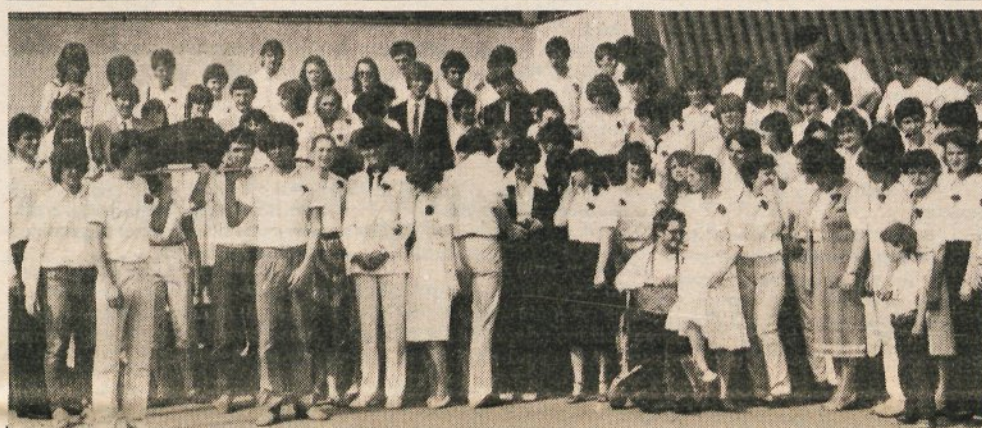
Že na začetku smo se dogovorili, da nikogar ne bomo silili v nobeno stvar, ki mu ne bi bila všeč. Delovalo je več krožkov in tečajev, športni tereni so bili stalno zasedeni, organizirani so bili izleti, zvečer smo pripravljali brigadirske večere, hodili v kino, imeli ples; skratka, vsak je lahko našel kaj zanimivega za sebe. Vse tri tedne je bilo vzdušje v

brigadi izredno dobro. Vseh sedemindeset brigadirjev, med njimi tudi Hrvati, Črnogorci, Bosanci in trije koroški Slovenci, je živelo, kot da se poznajo že od malega. Vse, kar je bilo pozitivnega predlagal, je bilo sprejeto. Cela brigada je bila pripravljena pomagati posameznikom v njihovih težavah in nobena stvar nam ni bila težka. Sproščeno, prijateljsko vzdušje, brez pretiranega »ukazovanja«, je bilo eden glavnih razlogov, da je lahko vsak posameznik pokazal svoje sposobnosti po lastnih željah. Samoiniciativnosti in izvirnih idej ni nikoli zmanjkalo in večkrat, ko sem bral razne razne kritike o mladinskem prostovoljnem delu raznih novinarjev, sem si prav želel, da bi kateri od njih prišel tudi k nam.

Nova prijateljstva, solze ob odhodu in občutek, da smo nekaj prispevali k razvoju kozjanskih vasi, so samo dopolnili vsa doživetja in občutke.

Nisem se začudil, ko je večina brigadirjev obljubila, da drugo leto spet pridejo na akcijo. Nisem se čudil, ko je dosti naših brigadirjev z naslednjo izmeno prišlo nazaj. Bilo nam je všeč in tudi naslednje leto bo tako.

DANILO SIKOŠEK

Izgon iz gimnazijskih klopi

Predzadnja, 31. generacija gimnazijskih maturantov, je letos zaključila naporno štiriletno šolanje na kamniški gimnaziji; pravzaprav se zgradba imenuje Srednješolski center Rudolfa Maistra. Po vsej verjetnosti pa bo kmalu izgubila tudi to ime, saj se bodo splošni in usmerjeni gimnazijci prav kmalu združili z agroživljskim oddelki, ki so lani poiskali svoje prostore na naši šoli.

Na začetku šolskega leta se nas je v učno snov zagrizlo 116 dijakov v štirih oddelkih. Trije so bili splošni gimnazijski, četrti, sestavljen iz samih deklet, pa upravno – administrativni. Tudi na koncu leta nas je ostalo nespremenjeno število, s to razliko, da odličnjaki, ki jih je 8, niso delali mature, 14 dijakov pa je moralo pred maturo opraviti še po en ali več popravnih izpitov.

Dovolj statistike, naj preidem še malo k zabavnim stvarim, ki so se dogajale junija ob zaključku šole. Po dveh učnih urah, ki sta bili še na programu, seveda samo na programu, smo tretjo in četrto uro v stavbi uprizorili pravi show. Obiskali smo nekaj razredov, vpisali med splošnim smehom nekaj lepih ocen in potem, kot velevali bonton profesorjem ponudili okrepčilo; kruh, sol in vino. Nekateri so na splošno presenečenje odklonili, češ da ne smejo mlajšim letnikom, ki jih poučujejo, dajati slabega zgleda s kozarcem vina v roki. Najbrž imajo celo prav.

Pohodu in razrednim obiskom je sledilo kolo, ki so ga naši nasledniki sprejeli z velikim navdušenjem.

Kazalci na uri pa so se neusmiljeno premikali naprej in program smo nadaljevali, s tem da smo ves profesorski zbor pripeljali k častnim sedežem v sredini avle, kjer so poslušali kroniko naše generacije. Še preden kroniko na kratko povzamem, priznam, da smo bili do nekaterih vzgojiteljev malce preostri. Pa kaj hočemo, resnica včasih boli, bolelo je tudi slovo, ko smo zapustili šolo, ki je zadnje leto bila kot krušna mati, saj je nudila zavetje učencem prav z vseh koncev Slovenije. Bila je kot nedolžna deklica, ko smo prišli, sedaj pa zelo hitro menja imena, profesorje, zadnje čase pa tudi ravnatelji ne zdržijo dolgo pri nas.

Kadar smo bili malo preveč zaspani, kar se v deževnih dneh pogosto dogaja, je stavba poskrbela za prijetno tuširanje, po avli smo lahko spustili tudi kakšno ladjico ali pa opazovali

akrobatske padce svojih sošolcev, ki jim je drselo na mokrih tleh.

Kljub raznim nesporazumom pa so nas profesorji vzljubili kot lastne otroke in vsak izmed njih se je po svojih najboljših močeh trudil, da bi prispeval vsaj drobtinico k našemu vsestranskemu znanju.

Največ smo se verjetno naučili pri tehniki – od zemljepisa do fizike, saj tovariš MOZETIČ ni imel nič proti, če smo se pri njegovih urah učili druge predmete. Z njim smo bili vedno v prijateljskih odnosih in zato res ne vemo, zakaj je šolo zapustil prej kot mi.

Pri tovarišici ZAFOŠNIKOVI smo se poleg obvladovanja periodnega sistema naučili tudi to, da lahko za kontrolno nalogo dobiš nezadostno, če imaš stotinko točke premalo, ki pa bi jo tovariš JAKLIČ gotovo zanemaril. Ja, pri fiziki smo pa pustili svojega potu! Tovariš je v svoje razlage vložil ogromno energije in je po fizikalnem zakonu o energiji tudi od nas pričakoval, da bomo v poslušanje in sodelovanje vlagali toliko energije kot on. Pri njem smo naredili največ poskusov, saj jih je imel v mezinici, v glavi pa razlage za primere, če le-ti niso uspeli.

Tovarišica BIZJAKOVA je bila nestalna kot dinar. Padala sicer ni, pač pa je menjala svoje učne sisteme kakor manekenke obleke. Včasih je ocenjevala s plusi in minusi, včasih z ocenami, enkrat je bila trda in odločna, drugič pa mila in nasmejana.

Ko smo že tako globoko zabredli v naravoslovje, se ne splača menjati teme. Tovarišica MOZETIČEVA nas je učila matematiko in računalništvo. Kljub temu, da že vsak od nas loči računalnik od pralnega stroja, ni šel nihče od njenih dijakov delat mature iz računalništva, kar je dosegla z vsakovrstnimi grožnjami. Zadnje čase naša šica zelo vestno skrbi za potomstvo in vsi skupaj ji želimo še veliko zdravih in nadarjenih otrok.

Tovarišica ROMŠAKOVA, skrbna mama 4.a, je svoj razred popeljala v svet literature, ki ga je znala popestriti z zelo uporabnimi metodami za vsakdanjo rabo. V vseh pogledih je zelo materinska, tudi v tem, da se lahko njen razred včasih posladka z domačo potico ali drugimi dobrotami iz domače zamrzovalne skrinje. Dober glas seže v deveto vas in zato se je 4.a v

Postanite član društva za boj proti raku

Rak, beseda, ob kateri stisne pri srcu preprostejšega človeka in resnega strokovnjaka. Prvi vidi v raku samo trpljenje in smrt in mu je bolnišnica za rakave bolnike le še zadnja postaja, drugi pa se ob besedi rak zdrzne, ker se živo zaveda, kako dosledno rak zakriva svoj pravi obraz. Ves medicinski svet išče odgovor na vprašanje, kaj in kako z rakom? In prepričani smo lahko, da ga bodo našli. Ob vsem tem, kar danes o njem že vemo in pa ob vseh velikih uspehih, ki jih je medicina v boju proti raku že dosegla, je naša vera v zmago nad rakom nadvse upravičena.

Vendar pa boj proti raku ni samo stvar zdravstvenih delavcev, pač pa stvar celotne družbe in tudi vsakogar izmed nas. Nobena zdravstvena služba namreč ni tako razvita, da bi sama zmogla boj proti raku, pa tudi nobena družba tako bogata, da bi zgolj s svojimi sredstvi lahko uspešno sodelovala v tem boju. Zdravstvena služba in družba potrebujeta dodatno pomoč, zdravstvena služba pri delu z ljudmi, družba pa v finančnih sredstvih.

Zdravstvena služba ima preveč dela z zdravljenjem rakavih bolnikov, ki jih samo v Sloveniji odkrijejo vsak dan kar 15. Število na prvi pogled morda niti ni zastrašujoče, toda če pomislimo, da gre za 15 ljudi, morda staršev, ki jih doma čakajo otroci, morda mladih ljudi, od katerih družba pričakuje, da ji bodo s svojim delom vračali, kar je vanje med šolanjem vložila, ali pa gre morda samo za stare ljudi, ki so svoj delež družbi že dali, pa bi sedaj zaslužili lepšo starost. Če torej v teh 15-ih novoodkritih rakavih bolnikih ne vidimo samo 15 zanimivih medicinskih primerov ampak 15 ljudi, potem ob besedi rak res ne moremo in ne smemo ostajati brezbržni.

V boj proti raku moramo vsi od kraja!

Raka, to izrazito bolezen modernega časa, moramo skriti na najmanjše možno število, kajti to danes že lahko storimo!

O raku namreč zagotovo vemo dvoje: če ga odkrijemo pravočasno, že na samem začetku, ga je moč uspešno ozdraviti, prav tako pa za nekatere stvari neovrgljivo vemo, da raka povzroča!

Ostaja nem torej dvojje:

- zgodnje odkrivanje rakavih obolenj, in
- izogibanje vsemu tistemu, kar raka povzroča!

Prav to dvojje pa je tisto, česar še tako dobro organizirana zdravstvena služba sama ne zmore: osvestiti ljudi, da se bodo zavestno izogibali stvarim, ki raka povzročajo, po drugi strani pa z vso resnostjo spremljali znamenja, ki lahko napovedujejo raka, pri čemer je treba vedeti in upoštevati, da vsako znamenje, recimo zatrdlina na dojki, še ne pomeni raka, da pa se je vsak rak na dojki začel s tako otrdljavo. Osvestiti je treba ljudi, da pred rakom ne bodo tiščali glav v pesek, ampak mu drzno pogledali v oči. Vse to je moč doseči seveda le s temeljito in dosledno zdravstveno izobrazbo ter vzgojo, prav za to dvojje pa zdravstveni službi zmanjkuje možnosti.

Pomoč družbi pa je v naslednjem: z denarjem, ki so ga ljudje pripravljeni dati, bo družba obogatila svoja sredstva za izgradnjo bolnišnic, obogatila predvsem v korist bolnikov, ki se v bolnišnicah zdravijo. Ob vseh dragocenih aparaturah, ki jih družba nabavlja za zdravljenje rakavih bolnikov, ji namreč zmanjka denarja za nekatere manjše in drobne stvari, ki pa vsaka po svoje prav tako sodeluje pri uspešnem zdravljenju.

Motivirati ljudi in jih mobilizirati za boj proti raku v zgoraj navedenem smislu, je naloga društva za boj proti raku, ki jih imamo v Sloveniji že 5: v Ljubljani, Novi Gorici, Mariboru, Novem mestu in Murski Soboti.

Tako se ljubljansko društvo ob podpori občinskega sindikalnega sveta in osnovnih organizacij sindikatov v organizacijah združenega dela obrača na delavce z vabilom, da se vključijo v vrste borcev proti raku. Nobenih posebnih obveznosti jim članstvo ne nalaga, s članarino 100, din na leto pomagajo prizadevanjem društva za izboljšanje življenjskih pogojev bolnikov v onkološkem inštitutu v Ljubljani, s svojim članstvom pa povečujejo vrsto tistih, ki verujejo v moč boja proti raku, ker se raka ne bojijo, ampak vedo, da se je proti njemu treba neusmiljeno boriti.

Društvo za boj proti raku Ljubljana in Občinski sindikalni svet Kamnik

svojem življenju okrepila z devetimi novimi sladoskusi.

Tovarišica MIRTICEVA je prišla med nas s prelepe Dolenjske. V prvi polovici poučevanja je naša opravila sprejemala s sočutjem in se skupaj z nami jezila na druge profesorje, pozneje pa se je skupaj z vsemi drugimi jezila na nas. Iz šolskega hrupa jo je v zakon potegnil neki glasbenik in iz te zveze je prišel na svet mali Jernej, ki menda že joče s francoskim naglasom. Tovarišico MIRTICEVO je nadomestila v poučevanju francoščine tovarišica SBRIZAJEVA, ki pa si je zaradi žalosti ob našem odhodu tudi sama poiskala novo zaposlitev. Med napornejšo predmeto je spadal tudi zemljepis, vsaj dokler nas je poučevala tovarišica ZABRIČEVA, z mlado tovarišico Teo LUKAN, ki jo je nadomestila, smo vsi zadovoljni, fantje morda še malo bolj.

Tovariš BOČKO nas je učil zgodovino, samoupravljanje, sociologijo in letos tudi filozofijo. Je eden redkih, ki se je vedno zavedal, da pouk ne sme biti ozko usmerjen, in je svojo razlago večkrat razširil na filozofijo nogometa, politična vprašanja in problem žensk.

Med tovarišice s širšim obzorjem je spadala tudi tovarišica VIRANTOVA. Bila je ena izmed redkih na šoli, ki ji nismo nikdar kaj dosti ugovarjali, kajti angleščine nismo obvladali niti za pošten prepis. Pri tovarišici POLJANSKOVI pa je bilo kljub našemu skromnemu znanju angleščine vedno dovolj besed za ostro debato. Včasih je bila ona zmagovalka, ker nam je zagrozila s testi, ponavadi pa mi, ker nismo hoteli pisati. Kljub večkrat deljenim mnenjem pa smo se z njo odlično razumeli, saj vsi obožujemo Beatle!

Ure biologije pri tovarišici MRAKOVI so bile zelo prijetne, razen kadar je prišla redovalnica v roke. Pri spraševanju je vedno želela priti do bistva, in ko se je vprašani na razne načine prikopal do tega bistva, mu je razložila, da odgovora ne bo upoštevala, ker ni zrastle na njegovem željniku. Da, celo prišepetavanje je vedno slišala, včasih tudi tedaj, ko ga ni bilo.

Tovarišica KERŠMANČEVA je še ena profesorica biologije na naši šoli. Ko so njeni dijaki pisali teste, je dovoljevala celo plonkanje, seveda le tako, ki je dokazovalo inteligentnost dijakov. Zaradi obsežne snovi so si dijaki na »plonk« listke zapisovali le strani poglavij v učbeniku in se tako prilagajali na samostojno delo.

Z zrelim in vzgojnim pristopom se je izkazal tovariš LEVEC. Na naši šoli je prvi uvedel pomembno novost – spraševanje na kronome-

ter. Za vsak odgovor je dal čas štiri minute, potem pa je brez panike v redovalnico vpisal oceno – znanju primerno.

Na gimnaziji smo se učili tudi strojepisja. Zasluga tovarišice MOČNIKOVE je, da profesionalno obvladamo neslepo dvoprsto tipkanje.

Kaže, da naša šola zadnje čase doživlja pomlad profesorjev. Letos skoraj ni minil mesec, da ne bi prišel med nas kakšen še čisto svež. Dva izmed novejših sta tovarišica za francoščino ŠPAROVČEVA (že spet) in tovariš KURINČIČ za matematiko.

Najlepše domače naloge smo pisali pri tovarišici PETELINOVI, saj bi nam morale služiti za ogledalo. Pri spraševanju pa je bilo najbolje in edino pravilno, če si recitali matematične zakone na pamet, drugače pa se je oglasil njen glas: »Ne, ne, tega pa jaz ne odobravam.

Zaman se je trudila tovarišica PERKOVA pri pouku likovne vzgoje, saj nas niti s šalami ni mogla pripraviti do tega, da bi jo poslušali. Zato pa smo z vselikimi užitkom hodili v kino gledat filme, ki nam jih je izbojevala za abonma. Vendar jo bo treba vzeti v roke, saj smo v filmskem gledališču videli tudi nekaj grozno pohujšljivih stvari.

Telovadba – eden najbolj priljubljenih predmetov med dijaki. Enkrat se bo treba resno pogovoriti, zakaj ravno tega izvezemajo s seznama izbirnih predmetov na maturi. Tudi pri telovadbi so se tovariši pogosto menjali. Od tovarišice BOŽIČNIKOVI in FERBEŽARJEVE sta nas sedaj v roke dobila tovariš PERHAR in tovariš MRAK. Tovariša Perharva je že pozimi začela nositi pomlad. Zanesla ga je v zakon. Iz te zveze je zaenkrat zrasla le tovariševa brada, začuda še prav nič siva (je že obrbita).

Tovarišica POZNANOVIČEVA nas je s svojimi milimi opozorili. »Kdo ni priden, da ga takoj vprašam?« bolj spravljal v smeh, kot v grozo pred njimi urami. Če je bil pa po naključju kdaj kdo res vprašan, je imel na izbiro dve možnosti: ali se ocena vpiše v redovalnico ali pa ne.

Tovariš CVETKO je ena izmed dobrih duš naše šole. Ena izmed njegovih super lastnosti je ta, da nikoli ne da nezadostne ocene.

Kronika se je s tem končala.

Tretješolcem smo prodali še ključ (cena ostane skrivnost), potem pa se med petjem odpravili v mesto, pokazat svojo dobro voljo, ker se je v teh štirih letih končalo še eno obdobje na poti v življenje. S hvaležnostjo se bomo spominjali vseh, ki so nam stali ob strani – MATURANTI 31. GENERACIJE

MATIC ROMŠAK

Nogometaši brez podpore

V soboto in nedeljo, 24. in 25. septembra 1983 je bil v vsej naši republici dan mladinskega nogometa; zato prvenstvenih tekem ni bilo. Člani slovenske in conske lige so se pomerili za pokal Nogometne zveze Slovenije. Mladinci vzhoda so v Mariboru gostili reprezentanco zahodne Slovenije, v kateri so nastopili tudi trije Kamničani. Kadeti so nastopili po tekmovalnih skupinah. V okviru 3. tekmovalne skupine bi reprezentanca kamniško-domžalskega območja morala nastopiti proti reprezentanci Gorenjske v Kranju. Zakaj? SITKS Kamnik je obljubila, da bodo organizirali prevoz. Pravčasno je bil javljen točen odhod. Za organizacijo prevoza je bil osebnostno zadolžen sekretar Janez Vodičar; tega pa ni storil. Reprezentanca kamniško-domžalskega območja, sestavljena iz igralcev Kamnika, Virtusa, Radomelj in Domžal, ki se je teden dni pripravljala, je v soboto ob napovedanem času zamen eno uro čakala na prevoz. V Kranju so jih pričakovali njihovi vrstniki – reprezentanca Gorenjske, sestavljena iz igralcev tega območja, sodniška trojka; vse je bilo pripravljeno za tekmo. Ko je vodstvo reprezentance uvidelo, da prevoza ne bo, je skušalo na hitro nekaj ukreniti. Vendar je bilo v siski s časom za odhod že prepozno. Nameren ali neodgovoren in malomarni odnos sekretarja SITKS Kamnik kaže na to, da hočejo nekateri nogometu samo škodovati, čeprav ima v Kamniku najdaljšo tradicijo in si tega vsekakor ne zasluži.

Organiziranost nogometa na kamniško-domžalskem območju, uspehi klubov, pa dobro delo z mladimi igralci to samo potrjuje. Pri SITKS Kamnik je sedaj zaposlenih več delavcev, toda klubi tega ne čutijo. Dobijo tudi manj finančnih sredstev. Najslabše se godi nogometašem. Če ne bi na pomoč priskočile delovne organizacije Stol in Utok ne bi mogli delovati.

Pred 14 dnevi je bila na Duplici letna volilno-programska skupščina medobčinske nogometne zveze Domžale-Kamnik, na kateri je tekla beseda tudi o teh vprašanjih, vendar predstavnika SITKS Kamnik ni bilo, čeprav so pravočasno dobili vabilo. Očitno jim problemi kamniških nogometašev niso mar. Mimogrede: iz Domžal so prišli trije predstavniki. Pred leti je nogomet v Kamniku res upravičeno nekaj veljal. Najbrž zato, ker smo imeli v SITKS ljudi, ki so cenili športne dosežke in vrednotili načrtno delo v klubih. Dokler pa bodo v telesni kulturi delovali ljudje, ki so osebno naklonjeni športnim panogam, ki tega s svojimi rezultati ne zaslužijo, ne moremo pričakovati, da bo šport v Kamniku bolj zaživel, čeprav si to pošteno ljubitelji želimo.

Andrej Perčič

Klubske prvenstvo v kegljanju

Kegljaški klub Kamnik enkrat letno prireja tekmovalno prvenstvo v kegljanju. V septembru so se tekmovalci udeležili številnih tekmovalnih skupin. Doseženi bili kar solidni rezultati, opozorjajo spremembe na kegljišču Planika.

Najbolje so se uvrstili:

- pri članih
- 1. Marinek Bojan s 1638 podrtimi keglji – Graditelj Kamnik, 2. Grilje Ivo s 1580 podrtimi keglji Graditelj Kamnik, 3. Markovič Miran s 1570 podrtimi keglji Utok Kamnik
- pri članicah
- 1. Pivk Olga s 1522 podrtimi keglji, Titan Kamnik, 2. Bele Majda s 1512 podrtimi keglji Graditelj Kamnik, 3. Grilje Mija s 1484 podrtimi keglji Kočna Kamnik

Priznanja – medalje za dosežene uspehe jim je podelil predsednik izvršnega odbora Kegljaškega kluba Kamnik dipl. ing. France Martinec ob zaključku tekmovalnega pokala Kamnika v nedeljo 2. oktobra na kegljišču Planika v Kamniku.

Kamnik maščeval lanskega poraz

Ob zaključku vaterpolo sezone je bila na kopališču tradicionalna nočna tekma med Kamnikom in Vrhpoljani. Kamničani so se maščevali za lanskega poraz in v zanimivi, izenačeni tekmi zmagali 15:14 (4:3, 5:1, 1:6, 5:4). Gledalcev 100, v odsotnosti

mednarodnega sodnika P. Didića iz Kranja je sodil D. Stare iz Ljubljane.

Kamnik: Gorjup, Virant, Jurjevič, Šnabl, Dojčinovič, Pibernik, Slapar, Koderman, Tekavčič, Žnidaršič

Vrhpolje: Homar J., Ručman, Homar D., Golob A., Lavrič, Capuder, Reiser

Streliči: Slapar 5, Šnabl in Žnidaršič po 3, Dojčinovič 2, Virant in Pibernik po 1 gol za Kamnik

Homar D. in Reiser po 4, Golob 3, Capuder, Lavrič in Ručman po 1 gol za Vrhpolje.

S. D.

Tudi v Graditelju kolesarska sekcija

Kolesarstvo je v Kamniku zadnjih nekaj let postal množičen šport in tudi v okviru SGP Graditelj že nekaj časa deluje tudi kolesarska sekcija. Duša te skupine je Jane Jamšek, ki je sam dober kolesar in drugim za zgled.

Letos so kolesarji sodelovali skoraj na vseh večjih rekreativnih prireditvah. Delovna organizacija jim pri tem pomaga z opremo in jim omogoča prevoze na prireditve.

Kolesarska sezona se izteka, zato so se Graditeljevi kolesarji pomerili tudi med seboj. Zaradi slabega vremena je bila letos udeležba bolj skromna, rezultati pa kar dobri.

Tekmovalci so morali prevoziti progo do vnožja Kozjaka v Tuhijski dolini in nazaj. Vozili so v dveh starostnih skupinah. V mlajši je zmagal Jane Jamšek, v starejši pa Brane Hribar. Prav vsi so se dobro odrezali, še bolj zanimivo pa bi bilo, če bi prišli na start vsi tekmovalci.

I. H.

Sindikarno teniško prvenstvo

Letošnjega sindikalnega prvenstva se je udeležilo štirinajst ekip, kar je lepo število in kaže, da je zanimanje za tenis vse več. Tekmovalje je finančno podprl občinski sindikalni svet, ki je prispeval tudi pokale za prvi dve ekipi. Prve štiri ekipe so dobile tudi diplome.

Rezultati:

četrtfinale:

Alprem : Zdravstv. dom I 2:1, Titan : KIK II 2:1, Graditelj : Utok I 3:0, Obrtniki : Sivilaniti 2:1

polfinale:

Titan : Alprem 2:1, Graditelj : Obrtniki 3:0

finale:

Graditelj : Titan 2:1

Zmagala je ekipa Graditelja, za katero sta igrala Tone Jeras in Ivo Grilje.

ILUŠ H.

Teniške novice

Najprej bi kazalo pogledati, kako so se odrezali igralci na klubskih turnirjih. Odigrani so bili štiri klubski turnirji, ki štejejo tudi za rang lestvico.

Na prvem turnirju, maja, je zmagal Tone Jeras, ki je v finalu premagal Lavriča z rezultatom 6:1, 6:2. Tretje in četrto mesto sta si razdelila Rado Vengust in Tone Prešeren.

Tudi drugi turnir je dobil Tone Jeras. Za prvo mesto se je pomeril z Radom Vengustom in ga gladko premagal z rezultatom 6:1, 6:1. Tretji turnir je bil v znamenju juljske vročine in odsotnosti nekaterih vodilnih igralcev. Zmagal je Miha Resnik, ki je premagal Matjaža Pogačarja. Borba je bila huda, saj je Resnik zmagal s tesnim rezultatom 6:4, 7:6. Letos je Matjaž Pogačar opozoril nase z dobriimi rezultati na vseh turnirjih, saj je bil ves čas med prvimi desetimi in z malo sreče bi lahko zmagal na tretjem turnirju. Vse kaže, da se razvija v dobrega igralca.

Četrty rang turnir je spet gladko dobil Tone Jeras, ki je v finalu premagal Lavriča z rezultatom 6:0, 6:0. Tretji je bil Rado Vengust, četrty Miha Resnik, peto do osmo mesto pa so si razdelili Miran Žebalje, Janez Bogataj, Marjan Urh in Matjaž Pogačar.

Septembra je bilo tudi klubsko prvenstvo. Tokrat je zmagal Rado Vengust, ki je premagal Jerasa z rezultatom 6:3, 6:2.

Drugi rezultati: polfinale: Jeras : Bogataj 1:6, 7:6, 6:4, Vengust : Prešeren 4:6, 6:0, 6:1.

V boju za tretje mesto je Janez Bogataj premagal Toneta Prešerna z rezultatom 2:6, 7:5, 6:4.

ILUŠ H.

Odbojkarji stabilizacijsko v novi sezoni

Kamniški odbojkarji in odbojkarice bodo že 15. oktobra startali v novi prvenstveni sezoni 1983/84. Oboji eno ligo nižje, kot v tekmovalni sezoni 1982/83, vendar ne zaradi tega, ker bi tako fantje v II. zvezni ligi – zahod, kot dekleta v I. slovenski ligi, zaradi slabih rezultatov izpadli iz lig, temveč zato, ker se je jugoslovanska odbojbarska organizacija odločila letos spomladi, kot prva, sodeliti stabilizacijskemu apelu SODK (Savez organizacij fizičke kulture) Jugoslavije, naj se tekmovalni sistemi, zaradi varčevanja, čim bolj skrajšajo.

Tako so odbojkarji letos uknili I. B – zvezno ligo, vzhodni in zahodni del, drugo zvezno ligo pa so iz štirih delov združili v samo dva, vzhod – zahod. Tako je pri moških status zveznih ligašev izgubilo kar 36 ekip, med njimi tudi Kamničani, pa čeprav so bili prejšnjo sezono, kot verjetno veste, odlični četrti med desetimi ekipami.

Iz dosedanje II. ZOL – zahod bodo po novem pri moških igrali v I. SOL vse slovenske ekipe, to je poleg Kamnika še Šempeter, Pionir – Novo mesto, ČIB Bovec in Salonit – Kanal; v novi II. zvezni ligi (ZOL) zahod, ki bo štela 12 članov in ki je tako pravzaprav nadomestila I. B zvezno ligo, pa bodo igrali pri moških tri slovenske ekipe: ravenski Fužinar, Mežica in Bled, dočim bo v

I. zvezni ligi nastopal pri moških še vedno Stavbar – Maribor.

Kamniške odbojkarice so že dve leti nastopale v I. slovenski ligi. To možnost so imele tudi v novi sezoni 83/84 in sicer kot 9. uvrščena ekipa (med desetimi) v lanske tekmovalni sezoni (82/83) in po odstopu mlade ekipe iz Gorij (najboljše igralke so šle igrati k Bledu).

Po trezni presoji igralcev in vodstva kluba bodo Kamničanke letos raje igrali v zahodnem delu novoustanovljene dvodelne II. republiške lige, kjer si bodo, kljub odhodu odlične Melite Slabajna, ki je šla kot okrepitev k novim ljubljanskim članicam II. zvezne lige – zahod k Partizanu – Vič, v enakopravnejši družbi lahko bolje nabrale potrebnih izkušenj, ki so tako potrebne za nastopanje v I. slovenski ligi.

V novi enotni, kvalitetno zelo močni slovenski ligi (dosedaj je bila deljena v zahodni in vzhodni del) bodo torej naši fantje v skoraj nič slabši konkurenci kot preteklo sezono v II. ZOL, kjer bodo od lanskih udeležencev manjkali le Karlovac, Novi Zagreb in INA – Reka, že 15. oktobra v domači veliki športni dvorani začeli sezono proti tradicionalno trdemu nasprotniku Šempetru iz Savinjske doline. Tekme jesenskega dela bodo nadaljevali:

15. X. Kamnik – Šempeter v Kamniku

22. X. Brezovica – Kamnik na OŠ Brezovica

29. X. Kamnik – Črnuče v Kamniku

5. XI. Salonit – Kamnik v Kanalu

12. XI. Kamnik – Izola v Kamniku

19. XI. Kamnik – Turbina (Selnica ob Dravi) v Kamniku

3. XII. Bovec – Kamnik v Bovcu

10. XII. Kamnik – Pionir (Novo mesto) v Kamniku

17. XII. Topolšica – Kamnik v Topolšici

Trener I. moške vrste Kamnika je še vedno ing. Ante Tadić. V prvem jesenskem delu bo vrsta okrepjena z Jernejem Wombergerjem in Milanom Grkmanom, ki sta se vrnila od vojakov, oslabljena pa za play-makerja Mitjo Matjana, zaradi odhoda k vojakom. Od mlajših članov ekipe so odšli sedaj k vojakom: Jože Lap, Boris Logar, Romeo Ungar in Pavle Cvrm.

Tudi članice bodo 15. oktobra imele otvoritveno tekmo lige doma in sicer proti mladim igral-

kam OL Triglava iz Kranja; sicer pa je njihov razpored tekem jesenskega dela II. republiške lige – zahod takle:

15. X. Kamnik : Triglav (Kranj) v Kamniku

22. X. Koper II : Kamnik v Kopru

29. X. Kamnik : Črnuče v Kamniku

5. XI. Pionir : Kamnik v Novem mestu

12. XI. Kamnik : Gorje v Kamniku

19. XI. Kamnik : Partizan, Belt (Črnomelj) v Kamniku

3. XII. OK Ljubljana (Šiška) : Kamnik v Ljubljani

Dosedanji zelo prizadevni trener in praktično tudi tehnični vodja ekipe Boris Jemc je dekleta zaradi študijskih in novih službenih obveznosti vadih lahko le še do konca septembra. Novemu trenerju, ki ga bodo dekleta in tehnično vodstvo kluba, upamo srečno izbrali te dni, pa želimo kar največ uspehov.

Ob sklepu te informacije vabi jo kamniški odbojkarji in odbojkarice tudi letos vse svoje zveste navijače pa tudi tiste, ki še niste »zastrupljeni« z eno najbolj dinamičnih, akrobatskih in napetih športnih iger, da si ogledajo njihove tekme in jih pridejo bodrit. Tudi vstopnina bo zmerina!

-AN

Pokal Kamnika kegljačem Gradisa

Kegljaški klub Kamnik je organizator vsakoletnega tekmovalnega kegljanja za pokal Kamnika.

Že petič po vrsti so se pomerile med seboj številne moške in ženske ekipe kegljaških klubov, da bi osvojile prehodni pokal, ki ga je prispevala občinska skupščina Kamnik. Tekmovalje

za pokal Kamnika je bilo razpisano prvič ob 750-letnici mesta Kamnik 1979. leta na pobudo Kegljaškega kluba.

Za lepo trofejo so se v letošnjem letu borile moške in ženske ekipe in dosegle sledeče uspehe:

Kegljiški klub	Skupno kegljev m in ž ekipe	Podrti keglji moške ekipe	Podrti keglji ženske ekipe
1. Gradis Ljubljana	7143	5004	2139
2. Celje	7107	4801	2306
3. Slov. ceste-Tehnika Ljubljana	6980	4780	2200
4. Triglav Kranj	6887	4745	2142
5. Kamnik I.	6753	4558	2195
6. Kamnik II.	6709	4556	2153
7. Tekstina Ajdovščina	6706	4669	2037
8. Rudar Trbovlje	6688	4555	2133

Poleg navedenih so samo za moško ekipo sodelovali kegljači iz Domžal, ki so podrl 4607 kegljev in Hidro iz Medvod, ki so podrl 4476 kegljev.

Pokal Kamnika je zopet prišel v roke odličnim kegljačem Gradisa iz Ljubljane, ki so se najbolje odrezali v moški in ženski ekipi in podrl skupaj 7143 kegljev.

Gradis iz Ljubljane se je tega tekmovalnega obema ekipama udeleževal vsa leta in tudi vsakokrat osvojil prehodni pokal. Prvi prehodni pokal so Gradisovci osvojili v trajno last po 3 zaporednih zmagah. Osvojitev sedanjega pokala v trajno last se jim zopet nasmiha, seveda, če bodo tudi prihodnje leto najuspešnejši.

Ogorčen boj za prvo mesto v skupnem seštevku se je bil vse do konca tekmovalnega med ekipami Gradisa in Celja. To je bil že poseben mik in zelo privlačno za številne gledalce, ki so v treh dneh, od 30. 9. do 2. oktobra v velikem številu opazovali in spremljali nastopajoče ekipe.

Ob tej priliki so bili podeljeni tudi pokali za najuspešnejšo moško in žensko ekipo in najuspešnejšega tekmovalca in tekmovalko.

Pokal v trajno last za najbolj uspešno moško ekipo je osvojila ekipa Gradisa iz Ljubljane, ki je podrla 5004 kegljev, pokal za najuspešnejšo žensko ekipo so osvojile tekmovalke iz Celja, ki so podrle 2306 kegljev.

Najuspešnejši tekmovalci vsega turnirja za pokal Kamnika v letu 1983 je bil Albin JUVANČIČ iz Gradisa Ljubljana, ki je podrl 872 kegljev in s tem postavil rekord kegljišča Planinika z novimi keglji. Najuspešnejša tekmovalka je bila Celjanka Tončka PEČOVNIK, ki je podrla 412 kegljev. Oba sta seveda prejela lično izdelana pokala v spomin in trajno last.

Vse pokale najuspešnejšim ekipam in posameznikom je podelil predsednik občinske skupščine Kamnik Ivan Justinek, ki je nastopajočim čestital za dosežene uspehe in jim želel še mnogo sreče v športnem življenju.

STANE SIMŠIČ

Čiščenje vseh vrst talnih oblog (tapisom, itison ipd.) in čiščenje stekla. Milan DEISINGER, Kidričeva 35, Kamnik, tel. 831-748.

MONTAŽA TV ANTEN. Matija Zibelnik, Zavrti 5, Mengeš, tel. 737-466.

SERVIS ŠIVALNIH STROJEV Klančar Tine, Čufarjeva 6, Domžale – odprto od 14. do 18. ure, sobota od 8. do 12. ure.

Mlad par išče garsonjero ali manjše stanovanje v Kamniku ali okolici. Prof. Zlata Zgonc, ŠCRM, Kamnik, Novi trg 41/a.

Krajevni organizaciji zveze borcev Špitalič – Motnik se iskreno zahvaljujem za priznanje v SPOMIN IN ZAHVALO za hrabrost in samozvest, ki me je spremljala pred 40 leti skozi vsa trpljenja v sovražnikovem taborišču. Priznanje mi je bilo podeljeno 21. avgusta na proslavi v Okrogju.

Blaž Drolc iz Okroga

POHOD PO POTEH DRUGE GRUPE ODREDOV

Tradicionalni pohod po poteh II. grupe odredov bo letos 29. in 30. oktobra, torej teden dni pozneje, kot je bilo predvideno. Začel se bo ob 8. uri na Trgu prijateljstva v Kamniku. Prvi dan bodo pohodniki šli preko Kamniškega vrha v Kamniško Bistrico, drugi dan pa čez Dol in Veliko planino do Črnic. Vsi pohodniki bodo dobili poseben žig, ki bo veljal tudi za planinski trinski pohod.

PLANINSKA ŠOLA

Planinski odsek Planinskega društva Kamnik tudi letos organizira planinsko šolo. Začela se bo v torek, 18. oktobra ob 18.00 uri v prostorih PD Kamnik, Kidričeva 38. Vodila jo bo Barbara Motnikar, namenjena je pa vsem mladim, pionirjem in pionirkam, mladinkam in mladincem, ki bi radi varno v prijetni planinski družbi hodili v gore. Zato bo tudi obsegala vso snov, ki jo je treba poznati: od prve pomoči do orientacije, vremenslovlja, spoznavanja gorstev, varstva narave, prehrane, zgodovine, organizacije planinstva in še drugih zanimivih in potrebnih stvari. Da vsa stvar ne bi bila preveč dolgočasna, bo prikazani tudi precej barvnih diapozitivov.

ZAPRLI BODO KOČE

Kamniško planinsko društvo oskrbuje dve visokogorski planinski postojanki: eno na Kokrškem sedlu, to

je Cojzova koča in eno na Kamniškem sedlu, to je Kamniška koča. Slednjo so letos prenovili in povečali, tako da bi ji lahko rekli že kar planinski dom. Cojzovo kočo bodo zaprli v nedeljo, 16. oktobra, koča na Kamniškem sedlu pa teden dni pozneje, 23. oktobra.

BOJČ

Mladinski odsek v Durmitorju

Člane MO PD je zamakalo, da bi si ogledali tudi del gorskega sveta zunaj Slovenije. Zato so se povezali in organizirali ob 90-letnici ustanovitve PD odpravo v osrednji del Črne gore – v Durmitor. Z denarjem jim je priskočil na pomoč Planinsko društvo in Kolinska Ljubljana. Sami so si financirali del hrane in vožnje.

V Durmitor je odšlo 15 mladincev: Barbara in Vlado Motnikar, Sonja in Karmen Berlec, Meta Brnot, Danilo Golob, Barbara Kramžar, Matjaž Lanšek, Boris in Gennadij Štupar, Iztko in Milena Kern, Tatjana Grabnar, Olga Osolnik in Mihailo Hadži-Cenić – udeleženec iz Beograda, ki je priskr-

bel ključ Rastkovega bivalja v svojem PD.

Ljubljano smo zapustili v petek, 29. julija, v Zabljak smo prišli v nedeljo in se popoldne povzpeli v bivač nad 2000 m nadm. višine. Večino tur smo načrtovali od tu, le v petek, 5. avgusta smo odšli k Skrkim jezerom za dva dni in se preko Prutaša in Samarja vrnili v bivač. V nedeljo smo se spuščali v dolino, prespeli na prostem in se ob štirih zjutraj odpravili proti Majkovcu. Prehojeni vrhovi: Bobotov kuk (2523 m), Bezimeni vrh (2487), Šljeme (2455), Milošev tok (2426), Prutaš (2393), Minin bogaz (2427), Pleče (2384), Planinica (2330), Savin kuk (2313), Terzin bogaz (2303) ter prečenje grebena Meded: Žuta greda (2287), Severni in Južni vrh, Mali Meded ter Devojka. Na turu smo bili okoli 50 ur, opravili pa smo približno 5200 m višinske razlike.

META BRNOT

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja uredniški odbor – glavna in odgovorna urednica Jana Taškar – tehnični urednik Franc Mihavec – strokovna sodelavka Vera Mejač – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Tomšičeva 2, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska CGP Delo v Ljubljani.